

برنامه دهه معلولین ۱۹۸۳ لغایت ۱۹۹۲ که از طرف سازمان ملل متحد تحت عنوان برنامه جهانی عمل (اقدام) برنامه ریزی و منتشر گشته است .

مترجم : یاسمین پریش

فهرست مطالب

۱- اهداف ، تاریخچه ، مفاهیم .

تعاریف ، آسیب دیدگی ، عقب ماندگی ، معلولیت .

بیشگیری ، توان بخشی ، تساوی امکانات .

مفاهیم در چارچوب سیستم سازمان ملل متحد .

۲- موقعیت جاری یا شرایط فعلی .

کلیات

انواع معلولیتها در کشورهای در حال توسعه .

گروههای ویژه .

بیشگیری ، توان بخشی ، تساوی امکانات .

آموزش ، اشتغال ، مسائل اجتماعی .

معلولیت و روش جدید اقتصادی بین المللی .

نتایج توسعه و پیشرفت اقتصادی و اجتماعی .

۳- پیشنهاداتی جهت تدوین برنامه جهانی عمل در رابطه با معلولین .

دیدگی

اقدامات ، شرکت همه جانبه معلولین در تصمیم گیریها ، بیشگیری از معلولیت ، آسیب

و عقب ماندگی ، توان بخشی ، استفاده مساوی و برابر از امکانات و فرصتها ، توانیسن

محیط زیست ، هزینه نگهداری و تأمین اجتماعی ، تعلیم و تربیت ، اشتغال ، امور

فوق برنامه یا تفریحات سالم ، فرهنگ مذهب ، ورزش ، اقدامات جامعه .

آموزش اعصاب یا کارمندان ، اطلاعات و آموزش همگانی ، اقدامات بین المللی ، مجامع

عمومی ، حقوق بشر ، همکاریهای فنی و اقتصادی ، کمکهای درون منطقه ای و کمکهای

منطقه ای و دو جانبه .

اطلاعات و آموزش عمومی ، تحقیق و پژوهش ، نظارت و ارزیابی .

الف - اهداف

۱- هدف برنامه جهانی عمل در رابطه با معلولین تدوین و ارتقای مؤثر معیارهای موجود جهت بیشگیری از معلولیت، توان بخشی و آگاهی از اهداف و شرکت همه جانبه معلولین در زندگی اجتماعی و برقراری و توسعه مساوات است. به این معنی که فرصتهای مساوی برای کلیه افراد جامعه و سهم مساوی در بهبود شرایط زندگی اجتماعی و اقتصاد را بوجود آید، این مفاهیم باید با همان وسعت و فوریت در کلیه کشورهای در حال توسعه به میزان پیشرفت آنها مورد نظر باشد.

ب - سابقه

۲- بیش از پنجاه میلیون مردم دنیا از نظر ذهنی، جسمی و حسی معلول میباشند آنها باید از حقوق و امکانات مساوی با سایر افراد بشر برخوردار باشند لیکن غالباً زندگی آنان به خاطر محدودیت ها و حصارهای محیطی و اجتماعی جامعه که مانع شرکت همه جانبه آنان میگردد عقب نگه داشته میشوند و محدود میگردد به همین دلیل میلیونها کودک و بزرگسال در سرتاسر جهان اغلب با زندگی تنها، جدا شده و منزوی مواجه میگردد.

۳- بررسی و تحلیل موقعیت معلولین در زمینه های مختلف اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی باید ادامه یابد در هر سرزمین مسئولیت نهائی یافتن راه حل برای شرایطی که منجر به آسیب دیدگی و بررسی عواقب و عوارض معلولیت میگردد بر عهده دولت است، ولی این امر از مسئولیت جامعه و بطور کلی مردم و سازمانها نمیگردد، دولتها باید رهبری بیداری از همان عمومی در رابطه با معلولین در سطوح گوناگون اجتماعی و اقتصادی و سیاسی را به عهده گیرند، دولتها هم چنین موظفند تساوی و برابری استانداردهای زندگی افراد با معلولیتها را با سایر افراد تضمین نمایند، سازمانهای غیردولتی نیز از طرق مختلف یعنی با بررسی نیازها، پیشنهاد راه حلها مناسب و تأمین خدماتی غیر از آنچه که دولتها ارائه میدهند با دولت همکاری نمایند.

تقسیم منابع مادی و مالی توسعه‌ناکلیه واحدهای مردمی به ویژه در نظر داشتن مناطق روستایی

کشورهای در حال توسعه با گسترش خدمات جامعه و بهبود امکانات اقتصادی می‌توانند اهمیت قابل ملاحظه‌ای برای معلولین داشته باشد.

۴- بسیاری از معلولیتها را از طریق مقابله با سوءتغذیه، آلودگی محیطزیست، نصف بهداشت عدم مراقبت‌های کافی قبل و پس از زایمان، بیماریهای زائیده آب آلوده و تصادفات و غیره میتوان پیشگیری نمود. جامعه بین‌المللی با برنامه ریزی‌های گسترده جهانی قادر خواهد بود که به مقابله با معلولیت‌های ناشی از فلج سرخک، سیاه سرفه، دیفتری و بیماری سلل بپردازد.

۵- در بسیاری از کشورها شرط لازم برای نیل به هدفهای این برنامه توسعه اقتصادی و اجتماعی تأمین و گسترش خدمات عمومی توزیع مجدد منابع و درآمد و بهبود سطح زندگی عمومی می‌باشد. باید از هیچ‌گونه تلاشی جهت پیشگیری از جنگ‌هایی که منجر به ویرانی، مسیبت فقر، گرسنگی، رنج، انواع بیماریها و معلولیت‌های فراوان میگردد خودداری نمود. بنابراین در کلیه سلوچ باید اقداماتی جهت برقراری صلح و امنیت بین‌المللی به منظور از بین بردن کلیه منازعات بین‌المللی از طریق مسالمت‌آمیز و از میان بردن نژادپرستی و تبعیض نژادی در کشورهای مختلف بعمل آید، لازم به تذکر است که کلیه کشورهای عضو سازمان ملل متحد باید استفاده از منابع در راه هدفهای صلح جویانه خود از جمله پیشگیری از معلولیت و تأمین نیازهای معلولین را تقویت نمایند و افزایش دهند. هرگونه کمک فنی و تکنیکی به کشورهای در حال توسعه که به تحقق این اهداف کمک کند از تدوین و اجرای این برنامه مؤثر حمایت نماید خواهد بود. آگاهی از این اهداف به در حال نیاز به تلاشی مداوم و طولانی دارد که در همین مدت زمان بتدریج بر تعداد معلولین نیز افزوده میگردد. بدون اقدام و چاره‌جویی مؤثر عوارض معلولیت به محدودیتها و موانع پیشرفت می‌افزاید. بنابراین باید تمام کشورها در اسرع وقت نواب و معیارهای پیشگیری از معلولیت، توان بخشی معلولین و استفاده از امکانات مساوی را در برنامه‌های عمومی خود بگنجانند.

پ (۱) - تعاریف

۷- تعاریف زیر در زمینه آسیب دیدگی، ناتوانی، یا معلولیت و عقب ماندگی توسط سازمان

بهداشت جهانی تجربه و بیان گردیده است. آسیب دیدگی عبارتست از هرگونه فقدان یا نابهنجاری های روانی و فیزیولوژیکی در ساختمان بدن و حرکات ناتوانی یا معلولیت عبارتست از هرگونه محدودیت و یا عدم توانائی (ناشی از آسیب دیدگی) در انجام —

فعالیت‌هایی که يك فرد عادی و نرمال قادر به انجام آن باشد. عقب ماندگی عبارت است از عدم

کفایت فردی ناشی از آسیب دیدگی و ناتوانی (معلولیت) که ایفای نقش طبیعی فرد

را بسته به سن، جنسیت و عوامل اجتماعی و فرهنگی محدود و یا مانع گردد، بنابراین عقبماندگی

عمل ارتباطی بین معلولین و محیط آنها است، این امر زمانی رخ میدهد که آنان با موانع

و محدودیت‌های فرهنگی محیطی و اجتماعی مواجه شده و از سیستمها و امکانات مختلف

قابل دستیابی در جامعه که جهت سایرین موجود است محروم گردند. بنابراین عقبماندگی

فقدان یا محدودیت‌های فرمتهایی است جهت شرکت در زندگی اجتماعی بر اساس مساوات

و برابری با سایرین .

۸- افراد معلول و ناتوان در گروه‌های هم جنس و همانند قرار نمی‌گیرند برای نمونه بیماران روانی

و عقب ماندگان ذهنی، آسیب دیدگان بینائی و شنوائی و گویائی که هرگونه از آنها با مسائل

و محدودیت‌های گوناگون و مختلفی مواجهند که نحوه غلبه بر آنها نیز متفاوت است .

۹- تعاریف زیر از دیدگاه و بررسی‌های مذکور تنظیم و بیان گردیده است ، جنبه های مربوط به

اقدام یا عمل که در برنامه جهانی پیشنهاد شده تحت عناوین پیشگیری، توان بخشی و برابر

و تساوی فرمتهای و امکانات تعریف گردیده است .

۱۰- منظور از پیشگیری تدوین و ارائه روابطی جهت پیشگیری از آسیب های ذهنی ، جسمی

و حسی (پیشگیریهای مقدماتی) یا پیشگیری از عوارض منفی جسمی ، روانی و اجتماعی پس

از وقوع آسیب دیدگی است .

۱۱- منظور از توان بخشی جریان هدف دارد در طول مدت زمان محدود جهت قادر سازی فرد

آسیب دیده می‌باشد تا به سطح مطلق عقلی ذهنی ، جسمی و اجتماعی رسید و پایبند

وسائلی برای دگرگونی و تحول زندگی وی فراهم گردد تا بتواند جبران عمل نکسردن

و یا محدودیت عمل وی را بنماید ، (مثلاً بوسیله کمک‌های فنی و تکنیکی) و سایر روابط

سازگاری و بازسازی اجتماعی وی را فراهم کند .

۱۲- منظور از استفاده مساوی و برابر از امکانات و فرصت‌ها جریانی است که از طریق آن سیستم کلی جامعه نظیر عوامل محیطی و فرهنگی ، مسکن و وسیله نقلیه ، خدمات بهداشتی و اجتماعی ، امکانات آموزشی و اشتغال ، زندگی اجتماعی و فرهنگی از جمله امکانات ورزشی و تفریحی را جهت عموم مردم به یک نسبت قابل دستیابی گرداند .

ت - پیشگیری

۱۳- سیاست پیشگیری به منظور کاهش حوادثی که منجر به آسیب دیدگی و معلولیت می‌گردد اتخاذ گردیده است ، اساس این سیاست نسبت به میزان پیشرفت کشورهای مختلف متفاوت است و به شرح زیر ارائه میشود .

الف - از مهمترین عوامل پیشگیری از آسیب دیدگی عبارتند از اجتناب از بروز جنگ بهبود شرایط آموزشی ، اقتصادی و اجتماعی گروه های محروم ، شناخت انواع آسیب دیدگیها و علل آن در رابطه با وضع جغرافیائی منطقه ، بهبود خدمات

بهداشتی ، مداخله و مقدماتی در امر تدوین اصولی جهت تغذیه بهتر تشخیص علائم فوری و به موقع ، مراقبتهای کافی قبل و پس از زایمان ، دستورالعمل^{های}

جهت مراقبتهای صحیح بهداشتی شامل آموزش بیمار و پزشک مربوطه ، تنظیم خانواده ، قوانین و مقررات ، تغییر سبک زندگی ، خدمات اشتغال و کاریابی آموزش در ارتباط با خطرات محیطی ، ارائه بهتر اطلاعات و تقویت خانواده و - جامعه .

ب - هر چه پیشرفت و تکامل گسترش مییابد خطرات بیشین از بین رفته و خطرات جدیدتری جایگزین آن میگردد ، این تغییر شرایط مستلزم تغییر سیاست در

برنامه هاست . مثلاً برنامه غذائی گروه های خاص یعنی کمبود ویتامین و بهبود

مراقبتهای پزشکی در هر گروه سنی ، آموزش و تنظیم قوانینی جهت کاهش سادفا^ت و حوادث صنعتی و کشاورزی و تصادفات حاده ها و حوادث منزل و کنت-رول و نظارت بر میزان آلودگی محیط زیست تا بسال ۲۰۰۰ با رعایت مراقبتهای بهداشتی مقدماتی باید توجه خاص مبذول گردد .

۱۴- معیارهای موجود به منظور تشخیص نشانه ها و علائم آسیب دیدگی در حداقل زمان در نظر گرفته شد تا بتوان با اقدامات درمانی یا پیشگیری از معلولیت لااقل از منجر

شدن به معلولیت‌های حاد و جدی پیشگیری نمود، به منظور مقابله سریع لازم است که آموزش کافی به خانواده و مساعدت‌های فنی و تکنیکی از طریق خدمات پزشکی و اجتماعی تأمین گردد.

ث (- توان بخشی

۱۵- معمولاً "توان بخشی خدمات زیر را شامل می‌گردد

الف - مقابله و تشخیص سریع علائم و مداخله به موقع.

ب - مراقبت‌های پزشکی و درمانی .

پ - مشاوره، ای اجتماعی و روانی و سایر انواع کمک‌ها، آموزش فعالیت‌های حفظ و نگهداری

از خود، تحریک، نحوه ارتباط و مهارت‌های روزمره در اختیار قرار دادن وسایل

ویژه مورد نیاز جهت استفاده آسیب دیدگان شنوایی، بینایی و ذهنی،

ث - تأمین آنان بوسیله ابزار فنی و تحرکی .

ج - خدمات تخصصی آموزشی .

چ - خدمات توان بخشی حرفه ای شامل راهنمایی حرفه ای، آموزش حرفه ای، اشتغال

در بازار آزاد و یا اشتغال حمایتی .

ح - پیگیری .

۱۶- در کلیه مراحل توان بخشی بر تواناییهای فردی و محترم شمردن صداقت و غرور انسانی

تأکید شده است، به مراحل رشد و بلوغ معلولین باید حداکثر توجه گردد از تواناییهای

معلولین بزرگسال در انجام کار و سایر فعالیتها باید بهره برداری لازم بعمل آید .

۱۷- منابع مهم توان بخشی در خانواده های افراد معلول و جامعه وجود دارد، در رابطه

با کمک به معلولین باید هر گونه تلاشی در جهت نزدیکتر کردن خانواده های آنان

باید یگر انجام شود تا اینکه بتوانند با حمایت خانواده و گروه های مختلف اجتماعی

که هدف مشترکی را تعقیب میکنند زندگی نمایند .

در تنظیم برنامه های حمایتی توان بخشی باید پارادایم فردنگ خانواده و جامعه

را در نظر گرفت تا به این ترتیب تواناییهای آنان را جهت پاسخگویی به نیازهای

فردی معلولین ارتقاء بخشند .

۱۸- خدمات اجتماعی بهداشتی که به معلولین ارائه میشود باید در چارچوب جامعه باشد ، این خدمات در کلیه سطوح مراقبتهای بهداشتی ، آموزش ابتدائی دبیرستانی و عالی ، برنامه های کلی آموزش حرفه ای و اشتغال و کاریابی و معیارهای تأمین اجتماعی و خدمات اجتماعی را در برمیگیرد ، هدف توانبخشی فراهم نمودن امکاناتی جهت شرکت معلولین در فعالیتهای استفاده از خدمات معمول در جامعه میباشد . توانبخشی باید در محیطی طبیعی با حمایت جامعه و ارائه خدمات متخصصین صورت گیرد . از ایجاد مؤسسات عالییم باید اجتناب ورزید ، تنها در بعضی موارد است که مؤسسات تخصصی جهت تلفیق اولیه معلولین در جامعه طبیعی ایجاد میگردد .

۱۹- برنامه های توانبخشی باید به معلولین کمک کند تا در طرح و برنامه ریزی خدمات روزی و مورد نیاز خود و خانواده هایشان شرکت نمایند و نیز روشهایی به منظور شرکت معلولین در تصمیم گیریهای مربوط به توانبخشی در چارچوب سیستم اتخاذ گردد . هرگاه افراد با مسئولیتهای حادثه قادر به تصمیم گیری مؤثر در رابطه با مسائل خود نباشند اعضای خانواده و یا سازمانهای رسمی برنامه ریزی باید این وظیفه را به عهده گیرند .
۲۰- باید تلاش نمود تا خدمات توانبخشی و تلفیق آن با سایر خدمات و قابل دستیابی بودن آنها برای معلولین افزایش یابد ، این نوع خدمات نباید وابسته به وسائل گران قیمت و مواد خام و صنعت و تکنولوژی وارداتی باشد . انتقال تکنولوژی در میان ملتهای باید توسعه یافته و صرفاً بر روشهای عملی و شرایط موجود توجه گردد .

ج) - استفاده مساوی و برابر از فرستها و امکانات

۲۱- به منظور نیل به هدف (شرکت همه جانبه و مساوات) توانبخشی اقدام به ایجاد معیارهایی جهت معلولین نموده که به هیچ وجه کافی به نظر نمیرسد ، تجربه نشان داده که در واقع محیط نقش تعیین کننده ای بر تأثیر پذیری آسیب دیدگی یا معلولیت بر زندگی روزمره معلولین دارد . یک فرد زمانی ناتوان است که از کلیه فرستها و امکانات موجود در جامعه که از پایه های اساسی زندگی به شمار میآیند نظیر زندگی در محیط خانواده ، تعلیم و تربیت ، اشتغال ، مسکن ، امنیت جانی و مالی ، شرکت در گروه های سیاسی و اجتماعی ، فعالیتهای مذهبی ، آگاهی و برقراری روابط جنسی ، دستیابی به امکانات ، آزادی در تحرك و نحوه کلی زندگی روزمره محروم گردد .

۲۲- در بعضی از موارد جوامع صرفاً از افرادی که چه از نظر جسمی و چه از نظر ذهنی سالم هستند حمایت میکنند آنها باید این واقعیت را در نظر داشته باشند که علیرغم تلاشهای بیش گیرنده ای که اعمال میگردد همواره تعداد زیادی افراد آسیب دیده و معلول وجود دارند که جوامع باید به تشخیص و از میان برداشتن موانعی که شرکت همه جانبه آنان را محدود میسازد بپردازد، بنابراین در شرایط سنی تحصیلی آموزش باید با سیستم مدارس عادی صورت گیرد، اشتغال نیز از طریق بازار آزاد کار انجام گرفته از نظر مسکن نیز همانند سایرین تأمین گردد، از ولتائف هر دولتی است که در برنامه های پیشرفته خود منافع افراد معلول را نیز در نظر گرفته و تضمین نماید. این معیارها باید با مراحل برنامه ریزیهای عمومی و «ارزوب» اجرائی جامعه هماهنگ باشد خدمات انسانی و جنسی که مورد نیاز معلولین است حتی الامکان باید بخشی از خدمات عمومی کشور باشد.

۲۳- موارد مذکور صرفاً به دولتها منحصر نمیگردد بلکه هر کس در رأس هر مؤسسه ای باید آن امکانات را برای معلولین قابل دستیابی نماید. مؤسسات عمومی در سطوح مختلف سازمانهای غیر دولتی، شرکتهای تک تک افراد از جمله این بخشها میباشند که در سطح بین المللی نیز گسترش مییابد.

۲۴- افراد با معلولیتهای دائمی که نیاز به کمک و وسایل و تجهیزات خدمات حمایتی جامعه دارند تا اینکه بتوانند زندگی نسبتاً طبیعی و عادی داشته باشند باید امکان دسترسی کامل به این گونه خدمات را داشته باشند، افرادی که با این گونه معلولین زندگی میکنند و آنان را در فعالیتهای روزمره یاری میدهند باید خوناز جهت رفاه و آسایش و امکان برآوردن نیازهای شخصی حمایت گردند.

۲۵- نیازهای افراد معلول و غیر معلول در اصول و نوابه تساوی حقوق از اهمیت مساوی برخوردار است که این نیازها باید پایه و اساس برنامه ریزیهای جوامع باشد به این ترتیب باید از کلیه منابع موجود جهت ایجاد فرستهای مساوی و شرکت همه جانبه آنان استفاده نمود، سیاست کلی باید دستیابی معلولین به کلیه خدمات در جامعه را تضمین نماید.

۲۶- هم‌نانکه معلولین دارای حقوق مساوی هستند و نائقی را نیز بعهده دارند یکی از وائف مهم آنان نقش سازندگی جامعه است، جوامع باید سلاح توقعات را در رابطه با معلولین افزایش داده و در انجام این امر باید کلیه منابع موجود در جهت دگرگونی و تحول جامعه تجهیز شود، به این معنی که معلولین باید از نظر شفلی امکانات حرفه ای بیمه بازنشستگی زودرس و یا کمکهای عمومی تأمین باشند .

۲۷- نقش کامل معلولین در جامعه باید پذیرفته شود و در انجام وائفه همانند سایر بزرگسالان با آنان مواجه شوند نقش معلولان به بینش و نگرش اجتماعی بر اساس عوامل مختلفی که ممکن است بزرگترین مانع شرکت همه جانبه و مساوات باشد بستگی دارد .
تأسفانه معیار معلولیت صرفاً " باعصاب سفید "، "وب زیر بغل" ، "سمعك و بندلسی" ، "رخدار دیده و شناخته میشود" ، نه شخص معلول ، در حالیکه باید تواناییها و میزان کارائی وی را در نظر گرفت .

۲۸- در سرتاسر دنیا معلولین سعی در متحد ساختن سازمانهایی که حامی و پشتیبان حقوق حقه آنها است نموده اند تا به این وسیله بر برنامه ریزان و تصمیم گیرندگان دولتی بر سایر بخشهای جامعه اعمال نفوذ نمایند ، نقش اینگونه سازمانها ایجاد امکان جهت رساندن صدای معلولین به گوش مسئولین ، شناخت نیازها ، بیابان نقله نظرها در مورد اولویت ها ، ارزیابی خدمات و حمایت از تحولات و بیداری از آنها عمومی میباشد ، این سازمانها به عنوان يك وسیله خود تکاملی امکان توسعه مهارتها در مراحل مذاکرات ، تواناییهای سازمانی ، حمایت دو جانبه ، تبادل الالاعات و غالباً مهارت‌های حرفه ای را ایجاد مینماید ، این امور از نظر اهمیت فوق العاده ای که دارند در زمینه شرکت همه جانبه توسعه و تقویت آنها الزامی است .

۲۹- معلولین ذهنی نیز اخیراً صدای خود را جهت بیان خواسته ها بلند کرده و سر حق شرکتشان در تصمیم گیری و مباحث اسرار میورزند ، حتماً افراد با محدودیت‌های ارتبالی نیز نشان داده اند که قادر به ابراز نقله نظرهای خود میباشند ، در این رابطه آنان باید مطالب زیادی را در ارتباط با خود حمایتی از سایر معلولین فرا

گیرند . این پیشرفت و تکامل باید تشویق و تقویت گردد .

۳۰- باید اطلاعات در جهت بهبود موقعیت معلولین تهیه و منتشر گردد .
به منظور درک بیشتر حقوق معلولین بوسیله رسانه های عمومی و خود
معلولین و همچنین اجتناب از تعصبات بدعا و تحمیل افکار سنتی در مورد
معلولین باید همکاری و هماهنگی بین کلیه رسانه های گروهی را خواستار
شد .

چ - مفاهیم اقتباس شده در رابطه با سیستم سازمان ملل متحد

۳۱- تشکیلات سازمان ملل متحد نسبت به اصول صلح ، اعتقاد بسه
حقوق بشر و آزادیهای اساسی ، احترام و ارزش انسانی و برقراری
عدالت اجتماعی اهمیت فوق العاده ای قائل است .

۳۲- در بیانیه جهانی سازمان ملل متحد در رابطه با حقوق بشر حقوق
کلیه افراد بدون استثناء در زمینه ازدواج ، مالکیت ، دستیابی مساوی
و برابری به خدمات عمومی ، تأمین اجتماعی و آشنایی به حقوق
اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی تأیید و تأکید شده است . ایمان
بین المللی حقوق بشر (بیانیه حقوق معلولین جهانی) و (بیانیه
حقوق معلولین) برای اصول موجود در بیانیه جهانی حقوق بشر
اهمیت و ارزش خاصی قائل است .

۳۳- بیانیه پیشرفت و تکامل اجتماعی از ضرورت حفظ حقوق معلولین جهانی
و جسمی حمایت نموده و توان بخشی و رفاه آنان را تأمین مینماید
جهت تك تك آنان حق و امکان حرفه ای سود بخش و مفید را تأمین
میکند .

۳۴- در ارتباط با سازمان ملل متحد تعدادی دفاتر ، فعالیتهای مربوط
به مفاهیم مذکور در بالا و همچنین برنامه جهانی عمل را ادامه
میدهند . این دفاتر شامل واحد حقوق بشر واحد روابط بین المللی
و اقتصادی و اجتماعی واحد همکاری توسعه همکاریهای فنی و واحد
اطلاعات عمومی واحد مواد مخدر میباشد . این کنفرانس سازمان
ملل در رابطه با توسعه بازرگانی ، نمایندگیهای منطقه ای نیز نقش مهمی
را برعهده داشته که از آن جمله نمایندگی اقتصادی در آفریقا

در "آدیرآبا با" (اتیوپی) نمایندگی اقتصادی اروپا در ژنو
 (سوئیس) نمایندگی اقتصادی امریکای لاتین در "ماتیاگو" (شیلی)
 نمایندگی اقتصادی و اجتماعی آسیا در بانکوک (تایلند)
 نمایندگی اقتصادی در آسیای غربی در بیروت (لبنان) میباشند
 ۳۵- سایر سازمانها و برنامه های سازمان ملل متحد نگرش و بینشینی
 تکاملی که در تدوین و اجرای برنامه جهانی عمل معلولین اهمیت
 خاص دارد بدست آوردند . این موارد شامل :

الف - در جلسه مجمع عمومی طرح ۳۴۰۵ بر اساس ابعاد جدید
 همکاریهای فنی که توسعه برنامه های سازمان ملل را روشن
 و مشخص میسازد اهمیت رسیدگی به تحریف ترین و محرومترین
 واحد جامعه ، زمان پاسخ گوئی به تقاضاهای دولت
 جهت کمک در مواجهه گشتن با اساسی ترین و اضطراری ترین
 نیازها را در نظر گرفته که همکاریهای فنی بین کشورهای
 در حال توسعه را نیز شامل میگردد .

ب - مفهوم ارائه شده توسط سازمان ملل متحد در رابطه
 با امور خیریه برای کودکان (یونیسف) شامل کمکهای
 اساسی جهت کلیه کودکان و خط مشی تعیین شده در سال
 ۱۹۸۰ بر تقویت منابع خانواده و جامعه جهت مساعدت به کودکان
 معلول در محیطهای طبیعیشان تأکید نموده است .

پ - دفتر عالی نمایندگی آوارگان سازمان ملل متحد (U.N.H.C.R)
 با برنامه های خاص جهت آوارگان معلول .

ت - مؤسسه دستگیری و حمایت و اشتغال آوارگان فلسطینی
 سازمان ملل متحد (U.N.R.P.A) که علاوه بر مسائل
 دیگر که در رابطه با پیشگیری از آسیب دیدگی آوارگان فلسطینی
 و کاهش محدودیتهای اجتماعی و محیطی که اعضای معلول جامعه
 آوارگان با آن مواجه میگردند فعالیت دارد .

ث - تدوین معیارهای خاص جهت پیشبینی و پیشگیری از مسخ و بدبختی
 افرادی که در حال حاضر معلول هستند و پیشگیری از معلولیت

دائمی ناشی از جراحات و درمانهای ارائه شده بر از بروز
 مصیبت یا بدبختی به عهده دفتر هماهنگی حمایت از مصیبت و بلای
 سازمان ملل متحد است (U.H.D.R.O) .

ج - مرکز استقرار و سامان بخشی انسانی سازمان ملل متحد
 در ارتباط با محدودیتهای محیطی و امکان دستیابی
 عموم به محیطهای طبیعی موجود (U.N.C.H.S) .

چ - سازمان توسعه صنعتی سازمان ملل متحد (یونیسکو)
 تولید داروهای ویژه معلولیت (پیشگیری) - ماینین
 وسایل فنی معلولین را تحت پوشش دارد .

۳۶- مؤسسات تخصصی سازمان ملل در برقراری ، حمایت ارتقاء
 ادامه و یگیری فعالیتهای زمینه ای در رابطه با معلولیت
 سابقه طولانی دارد .

برنامه های پیشگیری از معلولیت تغذیه و بهداشت و آموزش
 کودکان و بزرگسالان معلول ، آموزش حرفه ای ، اشتغال و کاریابی
 و غیره تجربیات گستردهای را که گوناگونی فراهم نمودن
 فرصتهایی جهت انجام و تکمیل برنامه های فوق را میسر
 میسازد ارائه میدهد و هم زمان تبادل تجربیات با
 سازمانهای دولتی و غیردولتی را در رابطه با امور
 معلولیت امکان پذیر مینماید .

این موارد شامل فعالیتهای زیر میباشند

الف - سیاست نیازهای اساسی سازمان بین المللی کار
 (I.N.O) در اصول ارائه شده در سازمان بین المللی
 کار شماره ۹۹ در رابطه با توانبخشی حرفه ای معلولین
 (۱۹۵۵) .

ب - سازمان غذائی و کشاورزی (F.A.O) با تأکید
 بر ارتباط و بستگی بین تغذیه و معلولیت .

پ - گروه کارشناسان آموزشی سازمان آموزشی علمی

و فرهنگ سازمان ملل متحد (یونسکو) بر آموزش معلولین تأکید جدیدی دارند که بر دو اصل اساسی بیانیه سانده برگ استوار است .

اول - معلولین باید با توجه به نیازهای خاص شخصی و فردی از خدمات موجود در جامعه استفاده نمایند .

دوم - از طریق عدم تمرکز و محدود نمودن خدمات به یک منطقه نیازها و نیازات خاطر معلولین در باره خوب جامعه ای که به آن تعلق دارند باید در نظر گرفته شود .

ت - برنامه سازمان جهانی بهداشت تا سال (۲۰۰۰) برای عموم افراد و مراقبت‌های مقدماتی بهداشتی که کشورهای عضو سازمان جهانی بهداشت جهت پیشگیری از بیماریها و آسیب دیدگی‌های که منجر به معلولیت‌هایی می‌گردد به فعالیت‌های خود در این زمینه ادامه میدهند .

مفهوم مراقبت‌های ^{مقدماتی} بهداشتی مقدماتی که امن کنفرانس که در سال ۱۹۷۸ در " آلمان " برگزار گردید در رابطه با مراقبت‌های بهداشتی تدوین و مورد بررسی قرار گرفت و ارتباط مفهوم بهداشت با جنبه های مطلوبیت و سیاست سازمان جهانی بهداشت در این زمینه تشریح شد . و مورد تأیید مجمع جهانی بهداشت در سال ۱۹۷۸ قرار گرفته است .

ث - سازمان بین المللی (I.C.A.O) امنیت اقتصاد قرار داد های دولتی ایجاد امکانات و تسهیلاتی جهت تحریک و آسایش بیشتر مسافرین معاول را تأیید نموده است .

ج - کمیته اجرائی اتحادیه جهانی ست (V.P.V) از گویه

ادارات ملی بستی دعوت نمود تا در جهت دستیابی بهتر و سهلتر معلولین به امکانات بستی آنان فعالیتشان را گسترش دهند .

۲- کلیات

الف) - نمای کلی

۳۷- امروزه در دنیا تعداد زیادی از انواع معلولیتها وجود دارد که بیوسسته روبه رشد میاشند .

رقم برآورد شده (. . . میلیونی) از طریق نتایج آماراری گروه های مختلف جمعیت به علاوه مشاهدات محققین مجرب مورد تأیید واقع شده است .

در اکثر کشورها از هر (.) نفر (حداقل يك نفر از ناسرزنسی جسمی و حرکتی معلول بوده و حداقل ۲۵ درصد از جمعیتی به نحوی از این معلولیتها متأثر میگردد .

۳۸- علل و عوامل بروز آسیب دیدگی در سرتاسر جهان مختلف است . همانکه شیوع و عوارض آن نیز متفاوت است .

این تفاوتها در نتیجه شرایط اقتصادی اجتماعی متفاوت و امکانات مختلفی است که هر جامعه جهت اعزایش فراهم میکند .

۳۹- طبق آمارگیری که توسط کارشناسان انجام گردیده تخمین زده شد که حداقل (۳۵۰ میلیون) از افراد معلول در مناطق زندگی میکنند که خدمات ضروری و مورد نیاز که آنها را به فائق آمدن بسر محدودیتشان یاری میدهد وجود ندارد .

معلولین بظهور گسترده ای بده جسمارنا و موانع محیطی اجتماعی و فرهنگی خود محدود میاشند بطوریکه زندگیشان

مختل میسازد حتی در صورتیکه کمکهای توانبخشی هم در دسترسشان باشد .

۴- عوامل متعددی در افزایش تعداد معلولین و کنارگذاشتن آنان در جامعه دخالت دارد که از جمله هستند

الف - جنگ و عوارض آن ، سایر انواع خشونتها ، ویرانی ، فقر ، گرسنگی ، شیوع بیماریها تحولات علیم در جمعیتها .

ب - نسبت بالای فقر در خانواده ها ، مسکن و شرایط زندگی غیر بهداشتی و بسیار شلوغ .

پ - نسبت بالای بیسوادی و عدم آگاهی کافی از خدمات اجتماعی اساسی و یا معیارهای بهداشت و آموزش در کل جمعیت .

ت - فقدان آگاهی و دانش در مورد معلولیت ، علل آن ، پیشگیری و درمان آن که این شامل احساس ننگ ، تبعیض و درک غلط از معلولیت میشود .

ث - نبودن برنامه های کافی در رابطه با خدمات و مراقبتهای مقدماتی ، بهداشتی .

ج - محدودیتها و فشارها شامل کمبود منابع ، فاصله جغرافیایی ، محدودیتهای محیطی و اجتماعی که استفاده از منابع موجود را برای بسیاری از افراد غیر ممکن میسازد .

چ - تخصصی نمودن منابع خدماتی جهت استفاده افراد نیازمند .

ح - فقدان یا ضعف در ارتباطات و خدماتی جهت مساعدتهای اجتماعی بهداشتی آموزشی آموزش حرفهای و اشتغال .

خ - کم توجهی به توسعه اقتصادی و اجتماعی به منظور انجام فعالیتهای در ارتباط

با استفاده از امکانات و فرصتهای مساوی ، پیشگیری از معلولیت و توانبخشی .

د - حوادث ناشی از صنایع کشاورزی و وسائل نقلیه .

ذ - مسیبت و بلاهای طبیعی مثل زلزله .

ر - آلودگی محیط زیست .

ز - فشارها و سایر مشکلات روانی اجتماعی که در نتیجه انتقال از جامعه سنتی به جامعه مدرن ایجاد میگردد .

ژ - بی احتیالی در استفاده از دارو ، عدم استفاده از امکانات درمانی موجود و استفاده

غیر قانونی و نامشروع از مواد مخدر .

س- کوتاهی و قهقور در درمان فرد مجروح پس از بروز حادثه یا مصیبتی که ممکن است به نحوی اجتناب ناپذیر عامل اصلی معلولیت گردد .

ش- شہر نشینی و رشد روز افزون جمعیت و سایر عوامل غیر مستقیم .

۴۱- ارتباط بین معلولیت و فقر به روشنی مشخص گردیده است در حالیکه خرابی آسیب دیدگی

برای فرد فقیر بسیار عظیم تر و مهمتر است ، عکس آن نیز صادق است : تولد يك كودك -

آسیب دیده و یا بروز معلولیت در خانواده غالباً " فشار سنگینی بر منابع محدود و به ویژه

بر رفتار و خصوصیات اخلاقی خانواده ایجاد میکند که در نتیجه آنان را هر چه عمیقتر

به گرداب بدبختی و فقر فرو میبرد . تأثیر ترکیب این عوامل بیشتر بر بخش اعظم معلولینی

که اکثراً " از میان فقیرترین لایقه جامعه هستند مشهود است به همین دلیل تمسک

خانواده هائی که متأثر از این امر بوده اند از نظر شرایط زندگی در سطح بسیار

پائین بوده که متأسفانه بیرویه افزایش است برخورد منفی این روند ها با

جدی از توسعه و تکامل ممانعت و پیشگیری مینماید .

۴۲- آگاهی و مهارت های موجود میتواند از بروز بسیاری از آسیب دیدگیها و معلولیتها

پیشگیری نموده و به آنان در امر فائق آمدن و یا به حداقل رساندن معلولیت کمک

نماید ، همین افراد را قادر به از میان برداشتن موانع و محدودیت هائی که زندگی

روزمره معلولین را مختل میسازد مینماید .

۱- معلولیت در کشورهای در حال توسعه .

۴۳- به مشکلات و مسائل معلولیت در کشورهای در حال توسعه باید توجه خاص می نمود

گردد . (۸۰ درصد) از کل معلولین کشورهای در حال توسعه در مناطق دورافتاده

روستائی سکونت دارند در بعضی از این کشورها در صد افراد معلول تا میزان ۲۰ درصد

برآورد شده ، بنابراین در صورتیکه خانواده و بستگان آنان را نیز به حساب آوریم

مجموعاً "میزان " در صد از جمعیت به نحوی در امر معلولیت درگیر و مرتباً خواهد

بود ، این واقعیت که در اکثر نقاط معمولاً " معلولین از لایقه فون العاده فقیر و محرومی

هستند مشکل را پییده تر و فاجع تر میسازد ، آنها غالباً در مناطقی زندگی میکنند

که یا خدمات پزشکی و غیره ندارد است و یا حتی ملالتاً وجود ندارد و یا اینکه معلولیتها

به موقع تشخیص داده نشده و یا ملالتاً تا در به تشخیص آن نماند زمانی که خدمات
 پزشکی دریافت نمایند (اگر اسلا" دریافت نمایند) ممکن است آسیب دیدگی دیگر غیرقابل
 جبران باشد، در بسیاری از کشورها منابع تشخیص و پیشگیری از معلولیت در همین مواجهه
 گشتن با نیازهای خدمات توان بخشی و حمایتی کافی نمیباشد. پرسنل آموزش دیده
 تحقیقاتی در زمینه سیاستهای جدیدتر و مؤثرتر انجام داد و به این نتیجه رسیده اند
 که توان بخشی و تأمین کمکها و وسایل معلولین به هیچ عنوان کافی نمیباشد.

۴۴- در همین کشورها تراکم جمعیت به از نالر در صد و ده از جهت میزان معلولیت رشد
 فزاینده ای دارد. بنابراین کمک به همین کشورهایی جهت توسعه سیاستهای پیشگیری
 از افزایش معلولیت و تأمین خدمات توان بخشی و سایر خدمات موجود باید فوری و در
 اولویت قرارگیرد.

۲- گروههای ویژه

۴۵- عوارض و کمبودهای ناشی از معلولیت به ویژه جهت بانوان کاملاً حس میشود. در -
 بسیاری از کشورها بانوان در معرض کمبودهای اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی قرار داشته
 بالوریکه دسترسی آنان را به امکانات بهداشتی، آموزش، آموزش حرفه ای و اشتغال
 محدود میسازد. به علاوه در صورتی که معلول جسمی یا ذهنی باشند شانس غلبه
 یافتن بر معلولیتشان کاهش مییابد که به لور کلی شرکت آنان را در زندگی طبیعی جامعه
 مشکلتر مینماید در خانواده ها مسئولیت مراقبت از والدین معلول بر عهده زن است که به
 نحو قابل ملاحظه ای آزادی و شرکت در سایر فعالیتها را برای وی محدود میسازد.

۴۶- در مورد بسیاری از کودکان وجود آسیب دیدگی منجر به عدم قبول یا کناره گیری از
 تجربیاتی است که بخش مهمی از تکامل طبیعی را در بردارد این شرایط ممکن است
 با داشتن خانواده های سهل انگار، طرز تفکر جامعه و رفتار ادرافیان در طول سالهای
 حساس زندگی که شخصیت کودک در حال شکل گیری و تکامل است بدتر و خطرناکتر گردد.
 ۴۷- در اغلب کشورها تعداد افراد سالمند روبه افزایش مییابد بالوریکه در حال حاضر
 دو سوم معلولین را سالمندان تشکیل میدهند، بیشتر عواملی که موجب معلولیتشان
 میگردد (مثل آرتروز، انواع سگته، بیماریهای قلبی و انواعی های شنوایی و بینائی)

روان معلول عمومیت ندارد و احتمالاً " روشهای متفاوت بيشگيری ، درمان

توان بخشی و خدمات حمایتی در مورد ایشان بياده ميگردد .

۴۸- به تازگی با ظهور علم قریانی شناسی به عنوان شاخه‌ای از حرم شناسی میزان واقعی

خدمات و دلالت‌ها وارده بر قریانیان جنایت که موجب معلولیت‌های موقت یا دائمی ميگردد .

برای عموم شناخته شده است .

۴۹- قریانیان شکنجه که از نافر جسمی یا ذهنی معلول گشته اند و نه بوسیله حوادث ضمن

زایمان و یا عوامل طبیعی بلکه با وارد آمدن خدمات عمدی بر آنها ، گروه دیگری

از معلولین را تشکیل میدهند .

۵۰- امروزه بیش از ۱۰ میلیون افراد آواره و بی مکان در نتیجه مصیبت‌هایی که انسان عامل

ایجاد آن میباشد در دنیا وجود دارد بسیاری از آنان در نتیجه رنج و آزار و اذیت

خشونت و خدراات از نافر جسمی و روانی معلول گشته اند اکثر این موارد در کشورهای

جهان سوم که از جهت خدمات و تسهیلات محدود و پستی‌های فوق العاده ای دارد مشاهده

میشود عقب ماندگی خود نوعی آواره بودن و آوارگی خود يك نوع عقب ماندگی است و

آواره معلول توانایی در معلولیتی به شمار میآید .

۵۱- کارگرانی که در کشورهای خارج به اشتغال میرد ازند غالباً خود را با مشکلات زیادی

روبرو میکنند که در رابطه با ناتوانی‌هایی است که از محیط زندگی متفاوت ، نداشتن

آشنائی کافی به زبان کشور مهاجر تبعیضات بیجا و تمیضات فقدان و یا نقص آموزش‌های

حرفه ای و شرایط نامناسب زندگی بروز میکند . موقعیت خاص کارگران مهاجر در کشوری

که به کارگمارده شدند و خانواده آنان در رابطه با خدراات بهداشتی و افزایش خدراات

حوادث حین انجام کار اکثراً به آسیب دیدگی و معلولیت منجر ميگردد ، موقعیت کارگران

مهاجر معلول ممکن است با لزوم بازگشت آنان به کشور اصلی خود که در بیشتر موارد

خدمات و تسهیلات ویژه جهت معلولین بسیار محدود است و خیم تر گردد .

ب - بيشگيری

۵۲- فعالیتهای گسترده‌ای به منظور بيشگيری از آسیب دیدگی تأثیر بهبود وضع بهداشت

آموزش تغذیه ، در دسترس قرار دادن بیشتر مواد غذایی و مراقبت‌های بهداشتی

از آخرین مراقبت‌های مقدماتی بهداشتی توجه خاص به سلامت مادر و کودک، مشاوره خانواده در مورد عوامل ژنتیکی و مراقبت‌های قبل و پس از زایمان، کنترل و نظارت بر بیماری‌های عفونی، پیشگیری از حوادث و تبادلات و بالاخره بهبود کیفیت محیط زیست انجام گرفته است، در بعضی از نقاط جهان این معیارها بر حوادثی که منجر به آسیب دیدگی‌های جسمی و ذهنی میگردد تأثیر قابل ملاحظه‌ای داشته است.

۵۳- این اصول پیش‌گیرنده در کشورهاییکه از نظر اقتصادی، عقب مانده میباشند صرفاً نسبت کوچکی از افراد نیازمند را در بر میگیرد اکثر کشورهای در حال توسعه باید سیستمی جهت تشخیص به موقع و پیشگیری از آسیب دیدگی از طریق آزمایشات پزشکی منظم بویژه در مورد بانوان باردار، نوزادان و کودکان ایجاد نمایند.

۵۴- در بیانیه ۱۲ نوامبر ۱۹۸۱ لیدز کاسل در زمینه پیشگیری از معلولیت گروه بین المللی متشکل از دانشمندان، پزشکان، مسئولین امور بهداشت و سیاستمداران توجه عموم را به اصول عقلی پیشگیری از معلولیت که نیلاً به آنان اشاره میگردد جلب نمودند.

۳- آسیب دیدگی ناشی از سوء تغذیه و عفونت را میتوان با روشهای پیشرفته بر هزینه در مراقبت‌های بهداشتی مقدماتی پیشگیری نمود.

۴- از بروز بسیاری از معلولیت‌هایی که در سنین بزرگسالی عارض میشود میتوان پیشگیری نمود یا بروز آن را به تصویب انداخت و یا آن را کاملاً رفع نمود، خطوط تحقیقاتی متعددی جهت کنترل شرایط وراثتی و فاسد شده ایجاد گردیده است.

۵- معلولیت عامل تشدید عقب ماندگی نمیشود. بروز اشتباه در درمان‌های جزئی غالباً باعث افزایش معلولیت میگردد. طرز تفکر غلط اهلرانیان و برنامه های مؤسساتی جامعه امکان تشدید معلولیت را تقویت مینماید، آموزش عمومی و متخصصین بالورانی، طراری الزامی میباشد.

۶- معلولیت قابل اجتناب اولین عامل حیف و میل شدن بودجه و محرومیت

بشهرچه در کشورهای پیشرفته و در کشورهای در حال توسعه می‌باشد این فقدان و کمبود را میتوان به سرعت کاهش داد. علم که از بسیاری از معلولیتها پیشگیری و یا آنان را کنترل مینماید در دسترس قرار دارد و یا در حال بهبود و تکامل است. تنها موضوعی که ضروری و مورد نیاز است فداکاری و ایثارگری جامعه جهت غلبه بر مشکلات است. مقدمات برنامه های بهداشتی ملی و بین المللی موجود باید انتقال یابد تا انتشار دانش و صنعت و علم را تضمین نماید.

۷- گرچه علم در پیشگیری و درمان و کنترل بسیاری از معلولیتها مؤثر است و پیشرفتهای چشمگیر در تحقیقات پزشکی دگرگونی و تحولات جدیدی را در مسائل که شدیداً مداخله در این امر را تقویت مینماید نوید میدهد. تحقیقات اساسی و بنیادی در سالهای آینده باید مورد حمایت واقع شود.

۸- رفته رفته این آگاهی و تشخیص افزایش مییابد که برنامه های پیشگیری از آسیب با اطمینان به اینکه آسیب دیدگیها موجب محدودیتهای معلولیتی بیشتری نخواهند شد دراز مدت هزینه کمتری را بر جامعه تحمیل میکند تا مراقبتهای بعدی که از معلولین به عمل میآید. که این امر به هیچ عنوان برنامه های امنیتی شفاهی را که در بیشتر کشورهای در نالر گرفته نمیشود شامل نمیگردد.

پ- توان بخشی

- ۶- خدمات توان بخشی معمولاً بوسیله مؤسسات تخصصی تأمین و ارائه میگردد، لیکن روندی سوسا در جهت تأکید بر تلفیق خدمات و تسهیلات عمومی در جریان است.
- ۷- در محتویات و روح فعالیتهای توان بخشی تحولات عالمی بوجود آمده، توان بخشی سنتی صرفاً به عنوان برنامه های خدمات درمانی در چارچوب مؤسسات زیر نالر مقامات پزشکی انجام میگردد ولی برنامه های مذکور بتدریج در حالیکه خدمات از کی اجتماعی و تعلیم و تربیت را در نالر دارد جوامع و خانواده ها را نیز جهت حمایت از اعضای معلولشان کمک نموده تا اینکه بر ناتوانیهای ناشی از آسیب در نالر ووب محیولی طبیعی غالب گردد، رفته رفته این نتیجه حاصل گردیده است که افراد با معلولیتهای حاد نیز در سرتیکه از خدمات حمایتی برخوردار -

گردند قادر به زندگی مستقل خواهند بود. تعداد افرادی که تحت مراقبت‌های مؤسساتی قرار میگیرند به‌طور گسترده‌ای کاهش یافته به‌طوری‌که اکثر آنان زندگی مستقلی را بر اساس اصول لیبیتی آن ادامه میدهند.

۵۸- بسیاری از معلولین نیاز به کمک‌های فنی دارند و در بعضی از کشورها تکنولوژی یا صنایع باید به تولید اجناس پیشرفته و وسائل پیچیده پرداخته تا بتواند به تحرك، ارتباط و زندگی روزمره فرد معلول کمک مؤثری نمایند، با توجه به اینکه هزینه این کالاها بسیار بالا و گران است تنها برخی از کشورها قادر به تأمین آنها میباشند.

۵۹- بسیاری از معلولین نیز جهت تحرك، ارتباط و زندگی روزمره تنها به وسائل ساده نیاز دارند اینگونه وسائل کمکی در بعضی کشورها تولید میشود و موجود است، در کشورهای دیگر نیز بخاطر در دسترس نبودن و کمترین گرانی آنها قابل دستیابی و استفاده نمیباشند، لیبیتا^۱ توجه بیشتری به تولید وسائل ساده تر ارزاتر و انطباق آنها با شرایط راحت تر کشور مورد نظر تناسب بیشتر با نیازهای معلولین و به سهولت در دسترس بودن آنان گردیده است.

ت - استفاده از فرست‌ها و امکانات مساوی و برابر

۶۰- حقوق معلولین در شرکت همه جانبه در جوامعشان از طریق اقدامات سیاسی و اجتماعی بدست میآید.

۶۱- بسیاری از کشورها گام‌های مهمی به منظور از بین بردن و یا کاهش موانع و محدودیت‌های شرکت همه جانبه معلولین برداشته‌اند، در بسیاری از موارد قوانینی جهت تضمین حقوق معلولین در ایجاد امکان آموزشی اشتغال، دسترسی به تسهیلات جامعه و از میان برداشتن موانع محیطی و فرهنگی و تبعیضات موجود تدوین گردیده است. اخیراً حرکت و جنبشی مؤثر در جهت فراهمی معلولین از مؤسسات به سوی جامعه لیبیتی صورت گرفته است، در برخی از کشورها ای پیشرفته و در حال توسعه بر تحصیل به صورت آموزش آزاد و یا تلفیقی و در نتیجه کاهش مؤسسات و مدارس ویژه تأکید فراوانی به عمل آمده است، روشهای سیستم دستیابی معلولین حسی و حرکتی به وسائل

نقلیه عمومی و همچنین ارائه اطلاعات به آنان با توجه بیشتری اعمال میگردد، آگاهی نسبت به نیاز به چنین اصولی روز به روز افزایش مییابد در بسیاری از موارد مبارزات - آموزش عمومی و ارائه آگاهی به منظور دادن آموزش لازم به عموم افراد تا اینکه فعالیتهای ورزشی آنان را در مورد معلولین اصلاح نمایند انجام گرفته است.

۶۲- غالباً معلولین خود روند عدم درک صحیح عموم از فرستها و امکانات مساوی را هدایت و رهبری مینمایند، آنان در این زمینه از تلفیق خود در قلب جامعه فعالیت و حمایت مینمایند.

۶۳- علیرغم این تلاشها معلولین هنوز از کسب موفقیت در استفاده از فرستها و امکانات مساوی و برابر و میزان تلفیقشان در جامعه در اغلب کشورها زنایت خالص ندارند و جهت نیل به این اهداف نیاز به انجام فعالیتهای گسترده تری احساس میکنند.

۱- تعلیم و تربیت

۶۴- حداقل ۱۰ درصد از کودکان معلول هستند، آنان همانند سایر کودکان عادی از نظر آموزشی و تحصیلی دارای حقوق مساوی هستند که خدماتی تخصصی و فعال را مستلزم میگردد، ولی اغلب کودکان معلول در کشورهای در حال توسعه نه خدمات تخصصی برخوردارند و نه آموزش اجباری را دریافت میدارند.

۶۵- اختلاف و تفاوت زیادی بین بعضی از کشورهایی که در آنها معلولین از امکانات آموزشی سلاح بالا برخوردارند کشورهایی که اینگونه تسهیلات در آنها بسیار محدود است و یا اصلاً وجود ندارد مشاهده میشود.

۶۶- نسبت به استعدادها و تواناییهای معلولین هنوز عدم آگاهی وجود دارد، گذشته از این قانونی که نیازها و کمبودهای آنان را در زمینه معلولین و تسهیلات آموزشی بررسی نماید وجود ندارد.

۶۷- پیشرفتهای چشمگیر در تکنیکهای آموزشی و ابتکارات مهمی در زمینه آموزشهای ویژه صورت گرفته که کسب موفقیتهایی بیشتر را نوید میدهد.

ولی این پیشرفتهای منحصر به تعداد محدودی از کشورها یا مراکز شهرها میباشند.

۶۸- موفقیت در زمینه تشخیص ارزیابی و اقدام به موقع و برنامه های آموزشی ویژه در سالیح مختلف امکان شرکت کودکان معلول را در مدارس عادی میسر میسازد.

۲- اشتغال

۶۹- در مورد بسیاری از معلولین مسئله اشتغال نادیده گرفته شده و اگر هم احیاناً توجهی به آن بشود مشاغل در سطوح بسیار پایین را به آنان محول میکنند البته این واقعیتی است اگرچه اکثر معلولین با ارزیابی آموزش و کارگماری صحیح و متناسب قادر به انجام و به عهده گرفتن وظائف گوناگون با توجه به نوع یا معیارهای متداول کار خواهند بود. در شرایط عدم استخدام و بحرانهای اقتصادی معمولاً معلولین اولین اخراجیها و آخرین استخدامیها هستند. تجربه نشان داده که در شرایط بحران اقتصادی در بعضی از کشورها میزان عدم استخدام متقانیان کار در بین معلولین دو برابر متقانیان افراد سالم است. در بسیاری از کشورها برنامه ها و نوابه مختلفی جهت ایجاد شغل برای معلولین طرح ریزی و تدوین گشته است. اینها شامل کارگاه های تولیدی و حمایتی کارگاه های منحصرأ حمایتی، موقعیتهای خاص طراحی شده، روشهای سهمیه ای سوسید جهت کارفرمایانی که معلولین را آموزش داده و در نهایت آنان را به کاریگیرند، تعاونیهای معلولین و غیره میباشند، تعداد واقعی کارگران معمولی که در مؤسسات عادی یا خاص بکارگرفته شده اند به مراتب کمتر از کارگران معلول آماده به کار و متقانی کار میباشند. گسترده و وسعت اصول و نوابه تقانیها منحربه انطباق با محل کار، آلات و ابزار، ماشین آلات و وسایلی که نسبتاً هزینه کمتری را در بر گرفته و به گسترش امکانات و فرصتهای اشتغال معلولین کمک مینماید.

۷۰- بسیاری از معلولین به ویژه در کشورهای در حال توسعه در مناطق روستائی سکونت دارند. وقتی اقتصاد خانواده بر پایه کشاورزی و یا سایر مشاغل روستائی استوار باشد همین زمانی که هنوز خانواده ای بر جمعیت سنتی وجود دارند بسیاری اکثر معلولین این امکان وجود دارد که به هر کدام و تلیفه ای جهت انجام محول گردند. در مهاجرت روستائیان به مراکز شهری بیشتر میگردند. در کشاورزی مکانیزه و تجارتي میگردند جایگزین شدن سیستم پولی بر سیستم معسالات نایابای و غیره به بهار و ب گسترده و بر جمعیت خانواده تغییر یافته محدودتر میگردند مشکلی

اشتغال معلولین بی‌پایه‌تر و حادثه‌تر می‌شود. برای افراد فقیر نشین مناطق شهری رقابت و مبارزات جهت اشتغال بسیار مشکل و سنگین بوده و سایر فعالیت‌های تولیدی اقتصادی نیز بسیار محدود و نادر است.

اکثر معلولین که در این گونه محله‌ها سکونت دارند از غیر فعال بودن خونزجر و رنج‌کشیده و نهایتاً افرادی وابسته که از لاین تکی امرار معاش میکنند می‌گردند.

۳- مسائل اجتماعی

۷۱- شرکت همه‌جانبه معلولین در واحدهای اساسی جامعه نظیر خانواده، گروه‌های اجتماعی و جامعه شماره و اساس تجربیات بشر است. حق استفاده از امکانات و فرصت‌های مساوی جهت برابری شرکت همه‌جانبه در بیانیه جهانی حقوق بشر مطرح شده که شامل کلیه افراد از جمله معلولین می‌گردد. ولی معلولین در حقیقت اغلب از شرکت در فعالیت‌های سیستم اجتماعی و فرهنگی که خود جزئی از آن هستند محرومند این محرومیت که ناشی از موانع و محدودیت‌های محیطی و اجتماعی با احساس بی‌اعتنائی بی تفاوتی و وحشت ابرافریان و جامعه متحول و تشدید می‌گردد.

۷۲- این نوع لرز تفکر و رفتار معمولاً منجر به محرومیت معلولین از زندگی اجتماعی و فرهنگی می‌گردد. مردم اکثراً از برقراری تماس شخصی و ارتباط با معلولین خودداری می‌ورزند. سرد، تعصب‌ها و تبعیض که در مورد معلولین اعمال می‌گردد و شدت محروم سازی آنان از روابط اجتماعی طبیعی مشکلات روانی و اجتماعی غیر قابل جبرانی را تولید مینماید.

۷۳- اغلب اوقات خدمات تخصصی پرسنل افرادی که بنا بر ضرورت در تماس دائم با معلولین هستند قادر به درک توانائی معلولین در جهت شرکت آنان در جامعه طبیعی نبوده بنابراین در تلفیق معلولین در سایر گروه‌های اجتماعی فعالیت چشمگیر نمینمایند.

۷۴- به علت وجود موانع برقراری ارتباط نزدیک معلولین با سایرین مشکل یا غیرممکن مینماید از دراج و تشکیل خانواده برای افراد معلول حتی در صورتی که عملاً محدودیت‌ها نداشته باشند امکان پذیر نمی‌باشند. نیازهای معلولین ناشی جهت برقراری ارتباط شخصی و اجتماعی مانند روابط جنسی با افراد فزاینده‌ای قابل درک می‌گردد.

۷۵- بسیاری از معلولین صرفاً نه فقط از زندگی طبیعی اجتماعی جامعه خود محروم گشته بلکه در واقع احساس وابستگی شدید به زندگی مؤسسه‌ای در آنها ایجاد شده

است . در حالیکه نسبت تعداد افراد حزامی که سابقاً در مؤسسات بزرگ از آنها نگهداری میشد به‌طور قابل ملاحظه ای کاهش یافته است . امروزه تعداد بسیاری از مردم به زندگی در روستا و مؤسسات روستا آورده اند زیرا شرایط بهتری که بتوانند جایگزین آن گرد وجود ندارد .

۷۶- بسیاری از معلولین به علت تنگ بودن راه عبور در راه برای سندی درخدار وجود له های متعددی که منتهی به ساختمانها میشود . اتوبوس ، قطار و سائل نقلیه و نواحی تلفن ، بالا بودن کلید در آغ برن که موجب عدم دستیابی به آن میگردد و عدم امکان استفاده از تسهیلات بهداشتی از شرکت فعال در جامعه محروم میگردد . به علاوه موانع و محدودیت های دیگری نیز وجود دارد که آنان را از نظر ارتباطی محروم میسازد از جمله ارتباط کلامی که نیازهای ناشنوایان در آن نادیده گرفته میشود و اطلاعات کتبی که در آن نیازهای نابینایان مورد بی اعتنائی قرار میگیرد . وجود این گونه موانع و محدودیتها ناشی از بی تفاوتی و بی توجهی میباشند و علیرغم این حقیقت که اکثر این موانع با کمترین هزینه و برنامه ریزی دقیق برطرف میشود در حالیکه با سهل انگاری و تصور مسئولین امر مواجه گشته است .

گروه برخی کشورها قوانینی در این زمینه به تصویب رسانیده و یا مبارزات در آموزش عمومی را جهت حذف و از میان بردن این موانع اعمال نموده اند ولی متأسفانه مشکلات به همان نسبت و شدت باقی مانده است .

۷۷- عموماً خدمات تسهیلات و فعالیتهای اجتماعی موجود جهت پیشگیری از آسیب دیدگی توان بخشی و تلفیق آنان در جامعه به نحو محسوس بسته به تمایل و توانائی دولت و جامعه داشته تا منابع درآمد و خدمات لازم را در اختیار افراد معلول قرار دهد .

ث- معلولیت و سیستم جدید اقتصادی بین المللی

۷۸- انتقال منابع و صنعت و تکنولوژی از کشورهای پیشرفته به کشورهای در حال توسعه با در نظر گرفتن ارزش سیستم اقتصادی جدید بین المللی به علاوه سایر امکانات جهت تقویت اقتصاد کشورهای در حال توسعه در صورت اجرای صحیح به نفع این گونه کشورها به خصوص معلولین آن میباشد ، پیشرفت و تکامل شرایط اقتصادی در کشورهای در حال توسعه به ویژه نواحی روستائی فرستهای جدید اشتغال

را جهت معلولین تأمین نموده و منابع مورد نیاز را جهت حمایت از اصول پیشگیری توان بخشی و ایجاد فرصت‌های مساوی را فراهم مینماید، انتقال صنایع مناسب بامدیریت صحیح منجر به پیشرفت صنایع تخصصی در تولید وسائل و کمک‌های مؤثر به آسیب دیدگان جسمی و ذهنی میگردد.

۷۹- سیاست توسعه بین المللی سومین دوره برنامه های توسعه ای سازمان ملل متحد بیان داشت :

باید تلاش‌های خاص به منظور تلفیق معلولین در روند تکامل و تدوین اصول مؤثر در جهت پیشگیری، توان بخشی و ایجاد امکانات مساوی به عمل آید، اقدامات مثبت جهت تجهیز کلیه منابع پیشرفت بشری بخشی از تلاش‌های عمومی میباشند تحولات در اقتصاد بین المللی باید با تغییرات و تحولات داخلی هماهنگ گردند تا شرکت همه جانبه معلولین در جامعه میسر گردد.

ج - عوارض و عواقب توسعه اقتصادی و اجتماعی

۸۰- میزان موفقیت این تلاشها در بهبود وضع تغذیه آموزش مسکن، شرایط بهداشتی و مراقبتهای مقدماتی پزشکی کافی، دورنمای روشنی را در پیشگیری از آسیب دیدگی و درمان معلولیت نوید میدهد، همزمان با این خدوای پیشرفتهائی در این زمینه ها نیز باید انجام گیرد.

الف - آموزش پرسنل در زمینه های کلی نظیر مساعدهت‌های اجتماعی، بهداشت عمومی پزشکی، تعلیم و تربیت و توان بخشی حرفه ای.

ب - رشد و تقویت توانائیهای معلولین جهت تولید لوازم و وسائل محلی مورد نیاز
پ - ایجاد خدمات اجتماعی سیستم تأمین اجتماعی، تعاونیها و برنامه های اجتماعی جهت کمک دو جانبه در سلاح ملی و جامعه.

ت - راهنمائی حرفه ای مناسب و تهیه و آماده سازی خدمات کار به اضافه افزایش امکانات اشتغال جهت معلولین.

۸۱- از آنجائی که رشد اقتصادی موجب اصلاحاتی در میزان و شرکت مردم در تغییر سبک زندگی و آراوب اجتماعی روایل میگردد خدمات مورد نیاز جهت حل مشکلات عموماً با سرعت لازم و کافی بهبود و گسترش نیافته است. این عدم تعادل در رشد اقتصادی و اجتماعی به مشکلات تلفیق معلولین در جامعه میافزاید.

۳- طرح و ارائه پیشنهاداتی جهت تدوین و اجرای برنامه جهانی عمل (اقدام) در رابطه با

معلولین .

الف - مقدمه

۸۲- هدف برنامه جهانی عمل در رابطه با معلولین تدوین نوابط و اصول مؤثر در پیشگیری از معلولیت توان بخشی و آگاهی از اهداف (شرکت همه جانبه معلولین در رشد زندگی اجتماعی و تساوی و برابری میباشد در تدوین برنامه های جهانی بیشترین توجه به موقعیت خاص کشورهای رو به رشد و به ویژه کشورهای عقب مانده معلول گرد ، اهمیت و وسعت و تأیید بهبود شرایط زندگی کل افراد جامعه و کمبود منابع عمومی دستیابی به اهداف این برنامه ها را در این کشور نامشکلاتر میسازد .

در همین حال تدوین و اجرای برنامه جهانی عمل به خودی خود از طریق تجهیز کلیه منابع انسانی و شرکت همه جانبه کل مردم در روند توسعه و تکامل سهم مؤثری دارد ، گریه در بعضی از کشورها از هم اکنون بعضی از اقدامات توسعه شده در برنامه جهانی اجرا نموده و ادامه میدهند ولی در هر حال فعالیتهای باید گسترده تر گردند که این امر حتی شامل کشورهای پیشرفته و سلاح زندگی بالا میباشد

۸۳- از آن جایی که موقعیت معلولین ارتباط نزدیک با پیشرفت کلی در سلاح مملکتی دارد حل مشکلات در کشورهای در حال توسعه در سلاح وسیعی به ایجاد شرایط کافی بین المملکتی جهت پیشرفت سریع اجتماعی و اقتصادی بستگی دارد . به همین نسبت ایجاد سیستم اقتصادی جدید بین المملکتی با اجرای اهداف این برنامه ها ارتباط مستقیم دارد . با توجه به توافق بیامون سیاست توسعه و پیشرفت بین المملکتی در سومین دوره سازمان ملل متحد انتقال منابع به کشورهای رو به رشد باید با کمترین مداخله افزایش یافته تا نتایج مؤثری در این زمینه حاصل گردد .

۸۴- آگاهی از این اهداف مستلزم اتخاذ سیاست و خط مشی مشترک و هماهنگ در ارتباط با استفاده مساوی و برابر معلولین از امکانات خدمات مؤثر توان بخشی و اصول پیشگیری میباشد .

۸۵- افراد معلول و سازمانهایشان باید در زمینه تدوین ، اجرا و پیشرفتهای حاصله از برنامه جهانی عمل مورد مذاکره و مشورت قرار گیرند ، هرگونه تلاشی در تمسویق تشکیل سازمانهای معلولین در سلاح محلی ملی منطقه ای و بین المملکتی

باید صورت گیرد. کارشناسان ممتاز با استفاده از تجربیاتشان میتوانند سهم مهمی در تنظیم و برنامه ریزی و خدمات معلولین داشته باشند. آنها به نمایندگی کلیه معلولین از طریق بحث و مباحث مسائل مختلف نقطه نظرهای خود را در رابطه با معلولین ابراز میدارند. برخورد آنان با افکار عمومی مشورت و بحث با آنان را ایجاد میکند و به عنوان یک قدرت تغییر دهنده نفوذ قابل ملاحظه ای در اولویت قرار دادن مسائل معلولین دارند. معلولین خود نفوذ بیشتری بر تصمیم گیری سیاستهای مؤثر، برنامه ها و خدمات تنظیم شده در جهت منافع آنان دارند. تلاشهای فوق العاده به منظور شرکت معلولین ذهنی در این روند باید انجام گیرد.

ب) - عمل یا اقدام در سلاح ملی

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

۸۶- برنامه های جهانی عمل جهت کلیه ملتها طرح و برنامه ریزی شده است. مدت زمان تدوین، اجزا و انتخاب موضوعاتی که به عنوان الزامات باید در نظر گرفته شود به هر حال از یک کشور با کشوری دیگر بسته به موقعیت موجود، منابع، میزان پیشرفت اقتصادی، اجتماعی، اصول فرهنگی و توانائی آنان در اجرای برنامه و اهداف در برنامه ریزی تأثیر فراوان داشته و متفاوت است.

۸۷- دولت های ملی مسئولیت نهائی اجرای اصول مندرج در بالا را به عهده دارند. بنا به تفاوت های تشکیلاتی بین کشورها مقامات محلی و سایر نهادها در چارچوب بخش دولتی و خصوصی جهت تدوین اصول ملی مندرج در برنامه جهانی عمل فراخوانده میشوند.

۸۸- کشورهای عضو باید به سرعت برنامه های دراز مدت ملی را جهت نیل به اهداف برنامه جهانی عمل تدوین نمایند، این برنامه ها باید سیاست کلی توسعه اقتصادی، اجتماعی کشورها را در نظر داشته باشند.

۸۹- مسائل مربوط به معلولین باید در چارچوب کلی و نه بلور جداگانه مورد بررسی قرار گیرد. وزارت خانه ها و یا سایر نهادها باید مسئولیت امور مربوط به معلولین را در حیطه و ثنائی خود به عهده گیرند. دولت ها باید نمایندگیهای ملی کمیته و یا سایر نهادها را جهت نظارت و پیگیری فعالتهای مربوط به معلولین در رابطه با برنامه جهانی عمل وزارتخانه های مختلف و سایر سازمانهای دولتی و غیر دولتی ایجاد نماید. ایجاد و برپائی شرکت های تشکیلاتی

باید کلیه گروه‌ها از حمله سازمانهای معلولین را دربرگیرد . نهاد های مذکور باید قادر به دستیابی به بالاترین مرجع تصمیم گیری باشد .

۹۰- جهت تدوین و اجرای برنامه جهانی عمل رعایت نکات زیر برای کلیه کشورهای عضو روری و الزامی است .

الف - برنامه ریزی ، سازمان دهنی و تأمین مالی جهت انجام فعالیتها در هر سطحی
ب - ایجاد اساس و اصول قانونی و استفاده از مقامات مسئول و با نفوذ به منظور نیل به اهداف از طریق قوانین مللکی .

پ - تضمین استفاده مساوی و برابر از فرصتها و امکانات با ازمیان برداشتن موانع موجود .

ت - تأمین خدمات توان بخشی با ارائه مساعدتهای اجتماعی ، تغذیه ، پزشکی آموزشی و حرفه ای و کمکهای فنی به معلولین .

ث - پرداختن به ایجاد یا تجهیز سازمانهای عمومی یا خصوصی .

ج - حمایت از ایجاد یا رشد سازمانهای معلولین .

چ - تنهیم و انتشار اطلاعاتی مربوط به مواعید برنامه جهانی عمل بین کلیه افراد بویژه معلولین و خانواده هاشان .

ح - ارتقای سطح آموزش عمومی به منظور درک وسیع ملا لب اساسی و بایه ای برنامه های جهانی عمل و اجرای آن .

خ - فراهم نمودن تسهیلات تحقیقاتی پیرامون مالب و مو رعایت برنامه جهانی عمل .

د - تأمین کمکهای فنی و تکنیکی و همکاری در ارتقاء با برنامه جهانی عمل .

ذ - فراهم نمودن امکان شرکت معلولین و سازمانهای آنان در تصمیم گیریهای مربوط به برنامه جهانی عمل .

۱- شرکت معلولین در تصمیم گیری

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

۹۱- کشورهای عضو باید مساعدتهای خود را به سازمانهای معلولین افزایش داده و آنان را در اداره و مسآهنگی منافع معلولین یاری دهند .

۹۲- کشورهای عضو باید بطور فعال از طریقینی که ممکن است در جهت توسعه سازمانهای معلولین بکوشند . در بعضی کشورها اینگونه سازمانها که اعضا و نهاد های مسئول

آنها معلولین و یا خانواده های آنان میباشند نقش تصمیم گیرنده های دارند . بسیاری از آنان امکان و وسائل ابراز وجود یا نشان دادن خود را نداشته قادر به مبارزه جهت حقوق حقه خود نمیشوند .

۹۳- کشورهای غنا و باید با چنین سازمانهایی تماس مستقیم برقرار نموده و راه هایی جهت نفوذ سیاستهای دولت و تصمیمات در کلیه سطوح فراهم نمایند . به همین مناسبت کشورهای غنا و باید از سازمانهای معلولین حمایتهای مالی لازم را بنمایند .

۹۴- سازمانها و سایر نهادها در کلیه سطوح شرکت معلولین را در فعالیتهای مربوط به خودشان در صلاح گستردهای تامین نماید .

۲- پیشگیری از آسیب دیدگی ، معلولیت و عقب ماندگی

۹۵- سیستم و علم پیشگیری و کنترل معلولیتها (اغلب) محدود و یاد در حال تکامل است گروه همیشه باور کامل نتیجه بخش نبوده اند . کشورهای غنا و باید اصول و معیارهای صحیح جهت پیشگیری از آسیب دیدگی و معلولیت را در نظر گرفته و به انتشار دانش و علم مربوطه بپردازند .

۹۶- برنامه های هماهنگ شده پیشگیری در تمام سطوح جامعه مورد نیاز است که شامل موارد زیر میباشند .

الف - روشهای مراقبتهای بهداشتی مقدماتی جامعه که کلیه واحدهای جامعه بویژه مناطق روستایی و محله های فقیر نشین شهری از آن برخوردار گردند .

ب - مراقبتهای مؤثر بهداشتی مادر و کودک من انجام مشاوره های لازم همچنین مشاوره بیرامون تنالیم خانواده و زندگی خانوادگی .

پ - آموزش در نحو تغذیه و کمک به کسب رژیم غذایی صحیح بخصوص جهت مادران و کودکان شامل تولید و بهره گیری از غذاهای سرشار از ویتامین و سایر مواد مقوی و مفید .

ت - مقابله با امراض مسری در ارباب اهداف گسترش برنامه ممنوع سازی بهداشت

دپانی .

ث - سیستم تشخیصی به موقع و پیشگیری های لازم .

ج - مقررات حفاظتی و آموزش راههایی جهت پیشگیری از حوادث در منزل - محل کار

در حادّه و فعالیتهای تفریحی فون برنامه .

ج- انطباق فرد با مشاغل ، وسائل و محیط کار و تأمین برنامه های بهداشتی شغلی به منظور بازدارندگی نسلی از معلولیتها و امراض ناشی از نوع شغل .

ح- اصولی جهت کنترل و نظارت بر عدم استفاده صحیح از دارو مخدر ، الکل — تنباکو و سایر محرکها به منظور پیشگیری از معلولیتهای ناشی از مواد مخدر بویژه بین دانش آموزان و سالمندان . نگرانی شدیدی به خصوص بر عدم استفاده صحیح از داروها و مواد مذکور بوسیله زن باردار و تأثیر آن بر جنین وجود دارد .

خ- فعالیتهای آموزشی و بهداشت عمومی که افراد را در برخورداری از زندگی که حداکثر امکانات دفاعی جهت مقابله با عوامل آسیب دیدگی بنماید مساعدت مینماید .

د- آموزش عمومی بطور مداوم به ویژه متخصصین همچنین ارائه اطلاعات به عموم مردم در رابطه با برنامه های پیشگیری از معلولیت .

ذ- آموزشهای کافی در پزشکی ، پیرایشگری و سایر افرادی که به لایقی در خسارتهای احتمالی درگیر هستند .

ر- اصول و معیارهای پیشگیری هماهنگ با آموزش کارگران روستائی به منظور کمک به تقلیل حوادث ناشی از معلولیت .

ز- آموزشهای حرفه ای سازمان دهی شده و آموزشهای عملی کارگران با نقله نقلر پیشگیری از حوادث شحین کار و بروز معلولیتها در درجات متفاوت . به این نکته باید توجه نمود که کشورهای رو به رشد غالباً از صنعت و تکنولوژی قدیمی و ازین رفته استفاده میشود . در بسیاری از موارد علم و صنعت قدیمی و غیر رایج از کشورهای صنعتی به کشورهای در حال توسعه انتقال مینماید . استفاده از روشهای قدیمی علمی جهت شرایط موجود در کشورهای در حال توسعه نادرست بوده به علاوه اینکه عدم آموزش کافی و عدم رعایت مسائل حفاظتی من کار موجب افزایش حوادث و در نتیجه معلولیتهای ناشی از کار میگردد .

۷-۹- کشورهای غنا و باید تأمین خدمات توان بخشی لازم جهت نیل به اهداف برنامه های جهانی عمل را توسعه و تأمین نمایند .

۸- کشورهای غنا و باید به تأمین مراقبتهای بهداشتی و سایر خدمات مورد نیاز تشویق شده تا ناتوانیهای ناشی از آسیب دیدگی را از میان برده و یا حداقل کاهش دهند .

۹۹- این موارد شامل تأمین خدمات اجتماعی، تغذیه، بهداشت و حرفه ای بوده است. افراد معلول قادر به انجام کلیه امور در سطوح مختلف گردند. تحقق این هدف بستگی به عواملی مثل توزیع جمعیت و تنوع جغرافیایی و مراحل رشد دارد. این خدمات را میتوان از طریق زیر ارائه نمود.

الف- کارمندان و کارگران که اساس جامعه را تشکیل میدهند.

ب- تسهیلات عمومی شامل تأمین خدمات بهداشتی، آموزشی، رفاهی و حرفه‌ای.

پ- سایر خدمات تخصصی در شرایطی که تسهیلات عمومی قادر به تأمین خدمات مورد نیاز نباشد.

۱۰۰- کشورهای عضو موجودیت تجهیزات و وسائل مناسب جهت شرایط محلی و افرادی

که در استقلال عمل آنها اهمیت فراوانی دارد تأمین نمایند. لازم است که

تأمین کمکهای فنی و تکنیکی قبل و بعد از مراحل توانبخشی تأمین گردد. پیگیری

خدمات تعمیراتی و جایگزینی وسایلی که متروک و غیر مستعمل بوده و نیز مورد

نیاز است.

۱۰۱- باید مطمئن بود که افرادی که به اینگونه وسائل نیاز دارند از نظر امکانات

مالی قادر به تهیه و به نحوه استفاده از آنها نیز آشنا گردند. مالیات واردات یا

سایر راه‌هایی که وسائل و مواد موجودی را که امکان ساخت آن در کشور وجود

ندارد و میباید از کشورهای دیگر تأمین گردد مسدود میسازد باید از میان برداشته

شود. حمایت از تولیدات داخلی و ساتلی که از نظر شرایط تکنولوژی، اجتماعی

و اقتصادی با کشور مربوطه تناسب دارد اهمیت فراوانی دارد. توسعه و تولید

وسائل فنی باید با توسعه تکنولوژی کشور مورد نیاز هماهنگ باشد.

۱۰۲- به منظور تشویق و ترغیب تولیدات داخلی و توسعه وسائل فنی کشورهای عضو

باید ایجاد مراکز ملی با مسئولیت حمایت از چنین پیشرفتهای داخلی را در نظر

داشته باشند. در بسیاری از موارد مدارس ویژه، مؤسسات و روشهای علمی

موجود به عنوان پایه و اساس این پیشرفتها به شمار میآیند. همکاریهای منطقه‌ای

نیز در این رابطه باید مورد نظر باشد.

۱۰۳- کشورهای عضو تشویق به سهیم شدن در سیستم عمومی خدمات اجتماعی و رقابتها

پرسنلی جهت فراهم نمودن امکان مشاوره و سایر کمکهای مورد نیاز به منظور

بررسی و حل مشکلات معلولین و خانواده های آنان میگردند .

۱۰۴- زمانیکه سیستم منابع خدمات عمومی اجتماعی جهت مواجهه با این نیازها کافی به نظر نمیرسد تا بهبود کیفیت سیستم کلی باید خدمات ویژه ای را ارائه نمود .
۱۰۵- در رابطه با منابع موجود کشورهای عضو تشویق به ایجاد سرگونه اصول و معیارها^ی مورد لزوم جهت تأمین و حداکثر استفاده از خدمات مورد نیاز بوسیله معلولین که در مناطق روستائی ، محله های فقیرنشین شهرها و کلبه های محقر شهری سکونت دارند اقدام نمایند .

۱۰۶- معلولین نباید از خانواده و جامعه خود جدا گردند . سیستم خدماتی باید مشکلات رفت و آمد و ارتباطات - نیاز به حمایت خدمات اجتماعی ، بهداشتی آموزشی ، ابتدائی ترین و غالباً خللرات موجود در شرایط زندگی و بویژه در برخی محله های فقیرنشین موانع اجتماعی که آمادگی افراد را جهت بررسی یا پذیرش خدمات محدود میسازد در مد نظر داشته باشد . کشورهای عضو باید تقسیم مساوی این خدمات به کلیه گروه های مردم و مناطق جغرافیائی بنا به نیاز ایشان را تأمین نماید .

۱۰۷- خدمات بهداشتی و اجتماعی در بسیاری از کشورهای بلور خاصی فراموش شده و یا با بی اعتنائی کامل مواجه گردیده . مراقبتهای روانشناسی افراد معلول ذهنی باید با تأمین حمایت اجتماعی و راهنمایی این افراد و خانواده شان که اغلب تحت فشارهای خاصی میباشند باید مورد نظر باشد . در نقالی که این گونه خدمات موجود است مدت زمان برقرار ماندن و امکان تجدید مؤسسات مذکور کاهش مییابد . در مواردی که عقب افتادگان ذهنی با مشکلات بیماری^ی ذهنی نیز مواجه هستند امکاناتی باید فراهم گردد تا برسنل یادست اندرکاران- مراقبتهای بهداشتی از نیازهای مشخص شده در ارتباط با عقب افتادگی آنان آگاهی کافی بدست آورند .

۴- استفاده از امکانات و فرمتهای مساوی و برابر

الف) - قانون گذاری

۱۰۸- کشورهای عضو باید مسئولیت تأمین اینکه معلولین نیز مانند سایرین از امکانات

- ه مینمایند را تقبل نمایند .

- عواید اصول و معیارهای لازم جهت از بین بردن هر گونه تبعیضات
رابطه با معلولیت را در نظر داشته باشند .

۱۱- در پیش نویس قانون ملی حقوق بشر و با توجه به کمیته های ملی یا هماهنگی نهاد های
ملی مشابه که در جریان و آگاهی کامل مسائل و مشکلات معلولیت هستند باید
به شرایطی که ممکن است اثر غیر مستقیم بر تواناییهای معلولین و یاده نمودن
حقوق و آزادیهای که در مورد سایرین اعمال و اجرا میگردد توجه خاص مبذول
گردد .

۱۱۱- کشورهای عضو باید به حقوق مشخصه نظیر حق برخورداری از تعلیم و تربیت ، اشتغال
تأمین اجتماعی و حفاظت از رفتار غیر انسانی و تحقیر آمیز توجه خاص نموده و ایمن
حق باید از دیدگاه خود معلولین مورد بررسی قرار گیرد و اجرا شود .

(ب) - محیط زیست

۱۱۲- کشورهای عضو باید در جهت قابل دستیابی نمودن محیط زیست برای عموم از جمله
افراد با انواع معلولیتها همچنان که در پاراگراف ۸ تشریح شده است فعالیت
نمایند .

۱۱۳- کشورهای عضو باید خط مشی بررسی و مطالعه جنبه های مختلف محیط های قابل
دستیابی در برنامه های اسکان انسانی شامل برنامه های مناطق روستائی در -
کشورهای در حال توسعه را پیش گیرد .

۱۱۴- کشورهای عضو تشویق به اتخاذ سیاستی که دسترسی معلولین به کلیه تسهیلات
و ساختمانهای جدید و وسائل نقلیه عمومی را میسر میسازد گردند . معیارهای
بیشتری جهت دستیابی به تسهیلات ساختمانهای عمومی مسکن و وسائل
نقلیه عمومی موجود در صورت امکان بخصوص با استفاده از تجدید یا تعمیر آنان
باید مورد نظر باشد .

۱۱۵- کشورهای عضو باید تأمین خدمات حمایتی را تشویق نموده تا معلولین قادر به
داشتن زندگی مستقل در جامعه گردند . در انجام این امر آنها باید تأمین
نمایند که امکان پیشرفت و انجام این گونه خدمات را برای خود و به نفع خود

داشته همچنان که در حال حاضر در بعضی از کشورها صورت میگیرد .

پ) - هزینه نگهداری و تأمین اجتماعی

۱۱۶- هر کشور عضو باید فعالیتهای خود را در خارج قوانین و مقررات یعنی فراهم نمودن امکاناتی که اهداف عمومی و حمایتی را تحت پوشش قرار داده و در رابطه با برنامه جهانی عمل بویژه تأمین اجتماعی دنبال و پیگیری نماید .

۱۱۷- کشورهای عضو باید تضمین نمایند که معلولین دارای امکانات مساوی و برابر جهت کسب انواع هزینه های زندگی در خارج تأمین اجتماعی باشند . چنین روندی باید با سیستم اقتصادی و میزان پیشرفت کشور عضو مطابقت داشته باشد .

۱۱۸- در مناطقی که سیستم های تأمین اجتماعی و بیمه های اجتماعی برای عموم افراد موجود است سراز مطالعه و بررسی آنها جهت کسب اطمینان که منافع کافی و خدمات در زمینه پیشگیری توان بخشی و استفاده مساوی از امکانات جهت معلولین و خانواده شان فراهم گشته است و اینکه این قوانین تحت پوشش این سیستم ها چه برای سرویس دهندگان و چه برای سرویس گیرندگان نباید هیچ گونه تبعیضی یا کوتاهی در ارائه در رابطه با این افراد انجام گیرد . ایجاد و توسعه سیستم عمومی مراقبتهای اجتماعی و امنیت صنعتی و بهداشتی شرط لازم اساسی جهت نیل به اهداف تدوین شده است .

۱۱۹- امکان دسترسی آسان معلولین و خانواده شان باید فراهم گردد تا از طریق گوش دادن بیلدرفانه بتوانند در مقابل تصمیمات اخذ شده در مورد حقوق و منافعشان اظهار نظر نمایند .

ث) - آموزش و تعلیم و تربیت

۱۲۰- کشورهای عضو باید سیاستی را اتخاذ نمایند که حقوق معلولین شناخته شده و از امکان آموزشی مساوی با سایرین برخوردار گردند . آموزش معلولین باید حتی الامکان در - ارجوب سیستم عمومی مدارس صورت پذیرد . مسئولیت آموزشی آنان بایستد بر عهده دست اندرکاران آموزشی و قوانین آموزش اجباری باشد که کودکان با انواع معلولیتها حتی حادثترین معلولیت را نیز دربرگیرد .

۱۲۱- کشورهای عضو باید با افزایش انصاف پذیری در پذیرش متقاضیان معلول تحت هر رابطه ای مثل سن ارتقاء از کلاسی به کلاس دیگر در صورت لزوم در امتحانات

موافقت نمایند .

۱۲۲- اصول و ملاکهای اساسی جهت پیشرفت خدمات آموزشی کودکان و بزرگسالان معلول

باید مورد نظر باشد که این خدمات شامل این موارد میباشند :

الف - ارزشیابی فردی که بر اساس ارزیابی نیازهایی که به توافق چند جانبه

مسئولین ، مدیران ، والدین و دانش آموزان معلول استوار است که به

اهداف مشخص شده مواد درسی و اهداف کوتاه مدت که متناوباً مرور و رهنورد

لزوم تغییر داده شده منجر میگردد .

ب - دسترسی محلی به این معنی که مسافت مناسب منزل یا محل سکونت دانش آموز

جهت رفت و آمد در نظر گرفته شود جز در موارد استثنائی .

پ - درك نمودن و فهمیدن ، یعنی خدمت به کلیه افراد با نیازهای خاص شان

بدون در نظر گرفتن سن و یا میزان معلولیت آنان به نحوی که تمام کودکان

در شرایط سنین تحمیلی با وجود معلولیت‌های حاد از امکانات آموزشی

محروم نگشته یا از کلیه خدمات آموزشی بهره مند شوند تا در مقابل سایر

دانش آموزان سالم احساس حقارت و کمبود نمایند .

ت - ارائه فرصت و امکان انتخاب متناسب با نیازهای خاص معلولین در جامعه .
شان

۱۲۳- تلفیق کودکان معلول در سیستم آموزش عمومی مستلزم برنامه ریزی دقیق توسط

کلیه گروه های مسئول مربوطه میباشد .

۱۲۴- در صورتی که به هر دلیلی امکانات سیستم عمومی مدرسه جهت بعهده ای از کودکان

معلول کافی نباشد تسهیلات ویژه ای برای مدت مناسب جهت تحویل اینگونه

کودکان فراهم گردد . کیفیت این مدارس ویژه باید با سیستم مدارس عمومی مساوی

و در ارتباط نزدیک باشند .

۱۲۵- دخالت والدین در کلیه سطوح روند آموزشی اهمیت فراوان دارد ، والدین باید

به منظور فراهم نمودن محیط خانوادگی نرمال و طبیعی جهت کودک معلول خود

از حمایت لازم برخوردار گردند ، پرسنل نیز جهت همکاری با والدین کودکان معلول

باید آموزشهای لازم را دریافت دارند .

۱۲۶- گفتمانهای غلبه باید جهت شرکت معلولین در برنامه های آموزشی بزرگسالان

از من توجه خاص به مناطق روستائی امکاناتی فراهم نمایند .

۱۲۷- در صورتیکه امکانات دوره های عادی آموزش بزرگسالان جهت برآوردن نیازهای

برخی از معلولین کافی به نظر نمی‌رسد تا زمانیکه تغییر و تحولاتی در برنامه‌های عادی صورت گیرد باید دوره های ویژه یا مراکز آموزشی برای آنان ایجاد گردد. کشورهای عضو باید امکانات آموزش دانشگاهی و سطوح عالیتر را نیز جهت معلولین فراهم نمایند.

ث - اشتغال و کاریابی

۱۲۸- کشورهای عضو ضمن تعقیب خط مشی و چارچوب خدمات حمایتی باید تضمین

نمایند که معلولین به در شهر و به در روستا امکانات مساوی جهت تولید و اشتغال سود بخش در بازار آزاد کار را دارند. به مشاغل و توسعه وسائل و ابزار مناسب باید توجه خاص مبذول گردد.

۱۲۹- کشورهای عضو باید به حمایت از تلفیق معلولین در اشتغال آزاد از طریق

روشهای مختلف پردازند. نظیر روشهای سهمیه ای، اشتغال پیش بینی شده یا برنامه ریزی شده، وامها یا کمکهای مالی جزئی به منظور انجام معاملات و یا ایجاد تعاونیها، انعقاد قرارداد های بزرگ یا قائل شدن الویت در تولید تخفیف مالیات، قبول قرارداد یا سایر کمکهای فنی و مالی جهت تشویق استخدام کارگران معلول، کشورهای عضو باید از توسعه وسائل فنی حمایت نموده و امکان دسترسی معلولین به این وسائل و کمکها را که در رابطه با کار و حرفه آنان مورد نیاز است فراهم نمایند.

۱۳۰- به هر حال اساس سیاست حمایتی نباید امکانات اشتغال را محدود نموده اهمیت

اقتصاد بخش خصوصی را تحت الشعاع قرار دهند. کشورهای عضو باید قادر به تعیین اصول و معیارهای گوناگون جهت پاسخ گوئی به شرایط داخلی خود باشند.

۱۳۱- باید همکاری دو جانبه در سطح مرکزی و محلی بین دولت، کارفرمایان و کارگران

و سازمانها به منظور ایجاد سیاست و عمل واحد و متشکل با نفع بلند تضمین امکانات اشتغال بیشتر و بهتر جهت معلولین به وجود آید. این همکاری در رابطه با سیاست استخدام، معیارهایی در جهت بهبود محیط کار به منظور پیشگیری از ناتوانی، جراحات و آسیب دیدگیها و معیارهایی جهت توان بخشی شاغلین

که در حین کار آسیب دیده اند از طریق تالیق نوع کار یا محیط کار صورت پذیرد .

۱۳۲- این خدمات شامل ارزیابی و راهنمایی حرفه‌ای آموزش حرفه‌ای (آموزش در درون کارگاه یا) کارگماری و بیگیری میباشد . افرادی مشمول کارگاه‌های اشتغال حمایتی میگردند که بدلیل نیازهای خاص یا معلولیت‌های حادثشان قادر به پاسخ گویی اشتغال رقابتی نباشند . اینگونه امکانات میتواند به شکل طرح‌های کارگاه های تولیدی کار در خانه و خود اشتغالی بوده و گروه کوچکی از افراد با معلولیت‌های حاد نیز با شرایط حمایتی در صنایع رقابتی به کارگرفته میشوند .

۱۳۳- دولت‌های مرکزی و محلی به عنوان کارفرما باید اشتغال معلولین در بخش‌های عمومی را گسترش دهند . قوانین و مقررات دست و پا گیر نباید موانعی جهت اشتغال معلولین ایجاد نمایند .

ج - (اوقات فراغت) (تفریحات سالم)

۱۳۴- کشورهای عضو باید تضمین نمایند که معلولین همانند سایرین از امکانات مساوی جهت انجام فعالیتهای فوق برنامه در اوقات فراغت برخوردار هستند این تسهیلات شامل امکان استفاده از رستورانها ، کتابخانه ها و غیره بوده به علاوه امکانات روزهای تعطیل ، استفاده از وسائل ورزشی ، هتلها ، سواحل دریاها و سایر محلهای تفریح . کشورهای عضو باید اقدام به از بین بردن کلیه موانع در این رابطه بنمایند . مسئولین جهانگردی ، آژانسهای مسافری هتلها ، سازمانهای داوطلب و سایر سازمان دهندگان فعالیتهای فوق برنامه و مسافرتی باید کلیه خدمات خود را در اختیار عموم قرار داد و معلولین را مستثنی قرار ندهند . این شامل هماهنگ نمودن اطلاعات بر اساس قابل دستیابی بودن اطلاعات معمول برای عموم افراد میباشد .

چ - (فرهنگ)

۱۳۵- کشورهای عضو باید تضمین نمایند که معلولین امکان بهره برداری کامل از تواناییها خلاقیتهای هنری و تحصیلات خود را نه تنها جهت منافع خود بلکه کل جامعه را دارند . در این رابطه دستیابی به فعالیتهای فرهنگی باید تضمین گردد . در صورت لزوم باید ترتیبات خاصی جهت مواجهه با نیازهای فردی معلولین فرهنگی و حرکتی داده شود . این موارد شامل مسائل ارتباطی برای ناشنواییان

چاپ کتب به خال برایل و یا نوار کاست برای نابینایان و متن های خوانندگی در حد فهم معلولین ذهنی . فعالیتهای فرهنگی شامل رقص ، موسیقی ادبیات ، تأثیر کارهای دستی از بلاستیک میباشند .

(ج) - دین

۱۳۶- معیارهایی باید تدوین نمود تا افراد معلول امکان استفاده و بهره وری کامل از فعالیتهای مذهبی موجود در جامعه را داشته باشند . به این ترتیب شرکت کامل و همه جانبه معلولین در اینگونه فعالیتهای امکان پذیر میگردد .

(خ) - ورزش

۱۳۷- اهمیت ورزش برای معلولین به طور روز افزونی روشن و مشخص میشود . بنابراین کشورهای عا و باید انواع ورزشهای معلولین را از طریق تأمین تسهیلات کافی و سازمان متناسب جهت هدایت و سیگیری این فعالیتهای تشویق و تقویت نمایند .

د- عمل و اقدام بین المللی

۱۳۸- کشورهای عا و باید تأمین اطلاعات ، آموزش و کمکهای مالی به جوامع محلی جهت توسعه برنامه هایی که اهداف برنامه جهانی عمل را دنبال میکنند را در اولویت قرار دهند .

۱۳۹- باید ترتیبی داده شود که همکاری بین جوامع محلی و تبادل اطلاعات و تجربیات تشویق و تقویت گردد . دولتی که از کمکهای فنی بین المللی یا همکاری فنی در رابطه با امور معلولین بهره مند میگردد باید تا مین گردد که منافع و نتایج این کمکها به جوامع بسیار نیازمند رسیده نهایت استفاده را نمایند .

۱۴۰- ذکر نهاد های محلی با شرکت فعال ، مؤسسات و سازمانهای جامعه نا لیر گروههای شهروند ، اتحادیه بازرگانان ، سازمانهای زنان ، سازمانهای مصرف کننده خدمات باشگاهی ، نهاد های مذهبی ، احزاب سیاسی و انجمنهای واندین اهمیت فراوانی دارد . هر جامعه ای باید به ایجاد نهاد های مناسب که سازمانهای معلولین بتوانند با نفوذ در آن به عنوان يك نقطه ارتباطی و هماهنگی جهت تجهیز منابع و اقدامات ابتکاری اقدام نمایند ازند .

۶- آموزش کارمندان و اعضاء

XXXXXXXXXXXX

۱۴۱- کلیه مقامات مسئول جهت توسعه و تأمین خدمات معلولین باید به امور کارمندان

به خصوص آموزش و استخدام آنان توجه خاص بنمایند .

۱۴۲- آموزش جامعه در تشخیص فوری و به موقع آسیب دیدگی و تأمین کمکهای مقدماتی و تسهیلات مناسب و یگیری به علاوه آموزش تیم پزشکی و سایر پرسنل در مراکز مذکور بسیار مهم و ضروری میباشد . در صورت امکان این خدمات باید در خدمات مربوط به عنوان مراقبتهای بهداشتی مقدماتی ، برنامه های مدارس و توسعه جامعه تلفیق گردد . کشورهای عضو باید آموزش پزشکان که بر افزایش معلولیتهایی که بر اثر سوء استفاده از دارو ایجاد میشود تأکید دارند توسعه و گسترش دهند . فروش دارو به بیمارانی که از آنها سوء استفاده نموده و در راز مدت سلامت شخصی و عمومی را بخطر میاندازند باید شدیداً محدود گردد .

۱۴۳- در صورتیکه خدمات مربوط به معلولین ذهنی و جسمی به تعدادی از معلولین که تا کنون از این خدمات برخوردار نگشته اند باید تأمین آن از طریق مددکاران اجتماعی و بهداشتی در حوام محلی انجام گیرد . برخی از فعالیتهای آنان در ارتباط با پیشگیری و خدمات به معلولین است . آنان نیاز به دستورالعمل و راهنمایی خاص بر اساس اصول توان بخشی و فنون ساده که بوسیله معلولین و خانواده شان مورد استفاده قرار میگیرد دارند . این راهنمایی ممکن است توسط متخصصین توان بخشی در جامعه یا در سطح منطقه بسته به منطقه تحت پوشش ارائه شود . آموزشهای ویژه جهت متخصصینی که مسئولیت برنامه های محلی معلولین و برخورد با خدمات توان بخشی موجود در منطقه را به عهده دارند الزامی است .

۱۴۴- کشورهای عضو باید تأمین نمایند که کارگران جامعه علاوه بر آگاهی و مهارتهای تخصصی اطلاعات مربوط به نیازهای اجتماعی ، غذایی ، پزشکی ، آموزشی و حرفه ای معلولین را دریافت نمایند . کارگران جامعه با آموزش و سرپرستی کافی و لازم قادر به تأمین اغلب خدمات مورد نیاز بوسیله معلولین بوده و میتوانند سرمایه ارزشمندی در زمینه گمبود پرسنل باشند . آموزش آنان باید بر اساس اطلاعات مناسب بیامون روشهای جدید پیشگیری از بارداری و تناسیم خانواده باشد . تمرین د اولادین قادر به تأمین خدمات بسیار مفید و انواع حمایتهای گوناگون میباشند . تأکید شایانی بر افزایش و گسترش آگاهیها ، تواناییها و مسئولیتهای تأمین کنندگان سایر خدمات موجود در جامعه مثل معالمان

مددگاران اجتماعی، پرسنل متخصص در خدمات بهداشتی، مدیران و مقامات اجرایی برنامه ریزان دولتی، رهبران جامعه و روحانیون و مشاورین خانواده بزرگ گرفته است. افرادی که در برنامه های خدماتی معلولین به کار اشتغال دارند به منظور درک علل و اهمیت تمایل، ایجاد انگیزه و کمک به شرکت همه جانبه معلولین و خانواده های ایشان در تصمیم گیری مربوط به نگهداری، درمان، توان بخشی و برنامه های کلی زندگی و اشتغال باید آموزش های لازم دریافت دارند.

۱۴۵- دوره تربیت معلم استثنائی از زمینه های فعالی است که باید در کشورهای گوناگون آموزش و پرورش اهمیت داشته و یا حداقل در کشورهای گوناگونی که زمینه فرهنگی آن با میزان پیشرفت مغایر نبوده اعمال و پیاده گردد.

۱۴۶- شرط لازم و واجب موفقیت در تلفیق فراهم نمودن برنامه های تربیت معلم عادی و دوره استثنائی می باشد. مفهوم آموزش تلفیقی باید در برنامه های آموزش و تربیت معلم گنجانده و منعکس گردد.

۱۴۷- از آنجائی که در اکثر کشورهای در حال توسعه معلم استثنائی تحت عنوان یک تیم فون الصاده اهمیت دارد بنابراین تربیت معلمین استثنائی باید حتی الامکان گسترش بیشتری یابد. لازم به تذکرات است که همیشه آموزش های سالم بالا مورد انزوم و نیاز نبوده بلکه بخش اعظم پرسنل در سالیح آموزشی متوسط و حتی پایین نیز قرار دارند.

۷- اطلاعات و آموزش همگانی

۱۴۸- کشورهای غنا و باید به تشویق و تقویت برنامه های اطلاعات عمومی در مورد حقوق، تقسیم مساوی امکانات و بررسی نیازهای معلولین در رابطه با عموم مردم بپردازند. در این رابطه برای تغییر افکار عمومی باید اهمیت ویژه ای قائل شد.

۱۴۹- این خط مشی امن مشورت با سازمانهای معاونین باید توسعه یافته تا رساننده خبری تشویق به ارائه تصویر حساس و دقیق و گزارشات بیامون معلولیتها و افراد معلول در رادیو، تلویزیون، فیلم، عکس و نشریات گردند. اساس مهم این خط مشی این خواهد بود که معلولین خود باید قادر به مطرح نمودن مشکلات و ارائه راه حلها جهت آن باشند. در مواد آموزشی خبرنگاران -

اطلاعات باید بر مبنای واقعیات معلولین گنجانده شود .

۱۵۰ - مقامات کشوری مسئولیت تطبیق و تنظیم اطلاعات را به عهده داشته به نحوی که کلیه افراد از جمله معلولین از آن بهره مند گردند . این موارد سرفصلها مربوط به اطلاعات مذکور در بالا نبوده بلکه در ارتباط با اطلاعات پیرامون حقوق و منافع داخلی نیز میباشد .

۱۵۱ - برنامه های اطلاعات عمومی باید به نحوی برنامه ریزی گردد که دریافت آن توسط کلیه واحد های مردم جامعه تضمین گردد . علاوه بر رسانه های گروهی معمول و سایر کانالهای طبیعی ارتباطی موارد زیر نیز باید مورد توجه قرار گیرد .

الف - تهیه و تنظیم منابع خاص جهت مللغ ساختن معلولین و خانواده هایشان از حقوق ، منافع و خدمات موجود برای آنان و گامهایی که به منظور اصلاح خطاهای سوء استفاده های که در سیستم کلی وجود دارد باید برداشته شود . این منابع باید لطوری باشند که برای نابینایان ، ناشنوایان و سایر افرادی که محدودیتهای ارتباطی دارند قابل درک و استفاده باشند

ب - تهیه و تنظیم منابعی جهت گروههایی از مردم که دسترسی به این منابع از راههای ارتباطی طبیعی برایشان امکان پذیر نیست . این گروهها ممکن است از نازیبان ، فرهنگ ، میزان سواد ، فاصله جغرافیایی و سایر عوامل قابل تفکیک باشند .

پ - تهیه منابع تصویری ارائه وسائل سمعی و بصری و خط مشی هایی جهت استفاده کارگران جامعه در نقاط محروم و سایر شرایطی که روشهای ارتباطی احتمالا کمتر مؤثر است .

۱۵۲ - مقامات مسئول آموزش عمومی باید ارائه اطلاعات اصولی و سیستماتیک در مورد واقعیتها معلولیت و عواقب آن ، تعیین پیشگیری توان بخشی و استفاده مساوی و برابر از امکانات را تضمین نمایند .

۱۵۳ - کشورهای عضو باید تضمین نمایند که اطلاعات جاری روز نالیر برنامه های خدمات قوانین مؤسسات کارشناسان ، انواع کمکها و وسائل در دسترس معلولین ، خانواده آنان و متخصصین قرار گیرد .

۱۵۴ - به معلولین و سازمانهای آنان باید امکان مساوی دستیابی ، اشتغال و منابع

کافی و آموزش تخصصی در رابطه با آگاهی عمومی داده شود تا بتوانند از طریق رسانه های گروهی بطور آزادانه ابراز وجود نموده و نقطه نظرهای خود را در معرض افکار عمومی بگذارند .

پ - عمل بین المللی

۱- جنبه ای عمومی

۱۵۵- زمانیکه برنامه های جهانی عمل بوسیله مجمع عمومی تنظیم میگردد برنامه های دراز مدت بین المللی بر اساس مشورت های گسترده با دولتها ، سازمانها و نهادها را در چارچوب سیستم سازمان ملل متحد و سازمانهای دولتی و غیر دولتی از جمله سازمان معلولین را مد نظر قرار میدهند . پیشرفت درنیل به اهداف برنامه ها ممکن است با همکاری نزدیک در کلیه سلوح با سرعت بیشتری صورت گیرد .

۱۵۶- از نظر نقشی که مرکز امور توسعه اجتماعی و روابط انسانی واحد روابط اقتصادی و اجتماعی بین المللی در چارچوب سازمان ملل متحد در زمینه های پیشگیری و توان بخشی معلولین و امکان استفاده از امکانات مساوی برای آنان ایفا نموده مرکز باید به عنوان نقطه عطف جهت هماهنگی و نظارت بر تدوین برنامه جهانی عمل شامل تجدید نظر و ارزیابی آن ایجاد گردد .

۱۵۷- بودجه ملاتمن و یا امانتی که بوسیله مجمع عمومی برای سال بین المللی معلولین در نظر گرفته شده بود باید جهت برآوردن خواسته ها و کمک به کشورهای در حال توسعه ، سازمانهای معلولین و گسترش اجرای برنامه های جهانی عمل مورد استفاده قرار گیرد .

۱۵۸- بطور کلی لازم است بمنظور تسریع در اجرای اهداف برنامه جهانی عمل ارسال منابع موجود به کشورهای در حال توسعه افزایش یابد . بنابراین دبیرکل باید راهها و مسائل جدیدی را بمنظور افزایش شتوانه مالی و معیارهایی برای تجهیز منابع ایجاد نماید . داوطلبان و منابع دولتی و خصوصی باید در این زمینه تشویق گردند .

تحت پوشش سیستم سازمان ملل متحد را در نظر داشته و از مکانیزم های موجود جهت ادامه رابطه و هماهنگی بین سیاست و عمل از جمله نگرش کلی بر همکاریهای فنی استفاده نمایند .

۱۶۰- سازمانهای غیر دولتی بین المللی باید جهت اجرای برنامه جهانی عمل بسنه این همکاریها و تلاشها بییوند . روابط موجود بین اینگونه سازمانها و سیستم سازمان ملل متحد باید جهت این منافع استفاده گردد .

۱۶۱- کلیه سازمانها و نهاد های بین المللی موافق به همکاری و کمک به سازمانهای معلولین بوده همچنین تضمین اینکه ضمن مباحث پیرامون موضوعاتی که در ارتباط با برنامه جهانی عمل است امکان بیان نگرانی خود را داشته باشند .

۲- حقوق بشر

۱۶۲- به منظور نیل به اهداف سال بین المللی معلولین (شرکت همه جانبه و تساوی امکانات شدیداً بر این امر تأکید شده است که سیستم سازمان ملل متحد کلیه امکانات خود را در جهت از بین بردن موانع بلور کامل به کار گرفته و تضمین نماید گسسه روشهای ارتباطی برای معلولین حسی و حرکتی موجود بوده برنامه ریزیهای مثبت شامل سیاستهای اداری و عملی جهت تشویق اشتغال معلولین در سیستم کلی سازمان ملل متحد اتخاذ نمایند .

۱۶۳- با در نظر گرفتن موقعیت معلولین در رابطه با حقوق بشر الویت باید بسنه استفاده از بیمانهای سازمان ملل متحد و سایر وسائل به علاوه سایر سازمانهای بین المللی در «ار»وب سیستم سازمان ملل متحد که از حقوق کلیه افراد حمایت میکند داده شود . این اصل در محتوای هدف سال بین المللی معلولین یعنی شرکت همه جانبه و تساوی امکانات گنجانده شده است .

۱۶۴- به منظور اخذ سازمانها و نهادها در ارتباط با سیستم سازمان ملل متحد مسئولیت و اقدام و اجرای موافقت نامه های بین المللی ، بیمانها و سایر وسائلی که ممکن است بلور مستقیم یا غیر مستقیم در رابطه با معلولین باشد باید تضمین نمایند که اینگونه وسائل موقعیت افراد معلول را بلور کامل در نظر بگیرند .

۱۶۵- احزاب دولتی در رابطه با بیمانهای بین المللی حقوق بشر باید ضمن گزارشهای خود به اهداف بیمانها در ارتباط با موقعیت معلولین توجه خاصی مبذول

نمایند . گروه‌های فعال در زمینه شورای اقتصادی و اجتماعی ضمن بررسی گزارشات تحت شرایط حقوق اقتصادی اجتماعی و فرهنگی پیمان بین المللی و نمایندگی حقوق بشر که بررسی حقوق کشوری و سیاسی پیمان بین المللی را به عهده دارد باید به این جنبه گزارشات توجه خاصی بنمایند .

۱۶۶- شرایط ویژه ای ممکن است وجود داشته باشد که توانائی مسئولین را در اجرای حقوق بشر و آزادیهای شناخته شده در سطح جهانی جهت کلیه انسانها را محدود سازد . توجه نمایند حقوق بشر سازمان ملل متحد به این شرایط اهمیت بسیاری دارد .

۱۶۷- کمیته های ملی یا نهادهای هماهنگ کننده مشابه که درگیر و در جریان مشکلات و مسائل معلولیت میباشند نیز باید به این شرایط توجه نمایند .

۱۶۸- حوادث ناشی از خشونت‌های بی رحمانه مثل شکنجه میتواند عامل بروز معلولیت‌های جسمی و ذهنی باشد . نمایندگانی که حقوق بشریه منظور اقدام مناسب بهتر در رابطه با اینگونه خشونت‌ها باید در این زمینه توجه بیشتری مبذول نماید .

۱۶۹- نمایندگانی که حقوق بشر باید توجه به روشهای جلب همکاری بین المللی به منظور تدوین حقوق اساسی شناخته شده بین المللی جهت عموم بویژه معلولین را ادامه دهد .

۳- همکاری فنی و اقتصادی

الف) - کمکهای درون منطقه ای

۱۷۰- کشورهای در حال توسعه افزایش مشکلات تجهیز منابع کافی به منظور مواجهه با نیازهای مبرم معلولین و میلیونها افراد زیان دیده در اینگونه کشورهای در برخورد با تقاضاهای فراوانی از طرف بخشهای سطح بالا نظیر توسعه کشاورزی ، روستائی و صنعتی کنترل جمعیت و غیره در رابطه با نیازهای اساسی را تجربه مینمایند . بنابراین تلاشهای آنان باید بوسیله جامعه بین المللی حمایت شده و انتقال منابع به کشورهای در حال توسعه بطور مداوم افزایش یافته همچنان که در سیاست توسعه بین المللی در سومین دوره اجلاس سازمان ملل متحد مطرح و عنوان شده است .

۱۷۱- از آنجائیکه اکثر همکاریهای فنی بین المللی و مؤسسات یاری دهنده میتوانند

مساعدت و همکاری با تلاشهای ملی را صرفاً بر اساس درخواستهای رسمی دولتها بر عهده گیرند تلاشهای روز افزونی بوسیله کلیه احزاب در رابطـه با برنامه های معلولین جهت ارزیابی دولتها و حمایت بی دریغی که میتوان از این مؤسسات خواستار شد باید انجام گیرد .

۱۷۲- طرح اقدام مثبت وین که بوسیله سمپوزیوم جهانی بر اساس همکاریهای فنی بین کشورهای در حال توسعه و کمکهای فنی جهت پیشگیری از معلولیت و توان بخشی تنالیم گردیده میتواند به عنوان خط مشی اجرای فعالیتهای همکاریهای فنی در چارچوب برنامه جهانی عمل خدمت نماید .

۱۷۳- سازمانهای در چارچوب سیستم سازمان ملل متحد که حکم قیمومیت ، منابع و تجربیات پیرامون برنامه های جهانی دارند باید به کمک دولتهائی که دارای استوارنامه (سفارت) هستند راهبهای جهت افزایش برنامه ریزی پروژه ها در اجزای مختلف بیابند که بتواند پاسخ گوئی نیازهای خاص معلولین و پیشگیری از معلولیت باشد .

۱۷۴- کلیه سازمانهای بین المللی که فعالیتهای آنان بر اساس همکاریهای فنی و مالی استوار است باید تشویق به تضمین این امر گردند که الولیت به درخواستهای که از جانب کشورهای عضو جهت کمک در پیشگیری از معلولیت ، توان بخشی و تساوی امکانات ارائه میگردد داده شود . این اصول اختصاص افزایش منابع جهت سرمایه گذاری و هزینه استخدام جهت خدمات مربوط به پیشگیری توان بخشی و تساوی امکانات را تضمین مینماید . این اقدام باید در برنامه های توسعه اجتماعی و اقتصادی کلیه کمکهای مؤسسات چند جانبه از جمله همکاریهای فنی بین کشورهای در حال توسعه را منعکس سازد .

۱۷۵- با مساعدت و همکاری دولتها در جهت تأمین درجه بهتر نیازهای معلولین سازمانهای مختلف سازمان ملل متحد همچنین مؤسسات خصوصی باید نیروهای خود را به منظور نیل به نحو مؤثرتر و بهتر به اهداف تعیین شده یک پارچه و هماهنگ نمایند .

۱۷۶- از آنجائیکه اکثر سازمانهای وابسته به سازمان ملل متحد در حال حاضر

مسئولیت ایجاد و پیشبرد پروژه ها و یا افزودن جزئیاتی به پروژه های فوق در رابطه با مسائل معلولین را به عهده دارند تا تقسیم بندی مشخص تری از — مسئولیتها همچنان که زیلا* ذکر خواهد شد باید بین آنها انجام گیرد تا پاسخ گوئی سیستم سازمان ملل متحد به مبارزات سازمان بین المللی معلولین و برنامه جهانی عمل را توسعه داده بهبود بخشد .

الف - سازمان ملل متحد و بلور خاص و'ند توسعه همکاریهای فنی به علاوه مؤسسات تخصصی و سایر سازمانهای دولتی و غیر دولتی فعالیتهای همکاریهای فنی را در حمایت از اجرای برنامه جهانی عمل ادامه دهند در این رابطه مرکز توسعه اجتماعی و روابط انسانی واحد روابط اجتماعی و اقتصادی بین المللی باید حمایت خود را از اجرای برنامه جهانی عمل و همکاریهای فنی و برنامه ها و فعالیتهای مربوط به آن ادامه دهند .

ب - برنامه توسعه ای سازمان ملل باید ادامه یافته تا در چارچوب برنامه ها و روند های عادی به درخواستهای پروژه ای دولتها که پاسخ گوی نیازهای خاص معلولین و پیشگیری از معلولیت میباشد توجه قابل ملاحظه ای بسه عمل آید . بخصوص باید تشویق به همکاریهای فنی در زمینه پیشگیری از - معلولیت ، توان بخشی و استفاده مساوی از امکانات با استفاده از برنامه ها و خدمات گوناگون مثل همکاریهای فنی بین کشورهای در حال توسعه برنامه های مرکزی و درون منطقه ای و تخصیص بودجه جهت علم و صنعت گردند .

پ - تلاش اصلی یونیسف در جهت اصول بهتر پیشگیری که شامل حمایتهای گسترده تر خدمات زایمان و مراقبتهای کودک ، آموزش بهداشت ، کنترل بیماریها و بهبود وضع تغذیه ، یونیسف جهت افراد معلول با استفاده از منابع ارزان قیمت محلی توسعه و برنامه های آموزشی تلفیقی و حمایت از فعالیتهای توان بخشی در سطح جامعه را توصیه مینماید .

ت - مؤسسات تخصصی در چارچوب حکم قیومیت و مسئولیتهای بخشها باید بر اساس درخواستهای دولتها تأکید بیشتری بر انجام تلاشها نموده تا با استفاده از فرصتهایی که در اختیار آنان گذاشته میشود ، روند برنامه ها در کشورها به طور انحصاری و ایجاد و تدوین برنامه های

منطقه‌ای درون منطقه‌ای و مرکزی همچنین با استفاده از منابع خود در صورت امکان به برخورد با نیازهای معلولین کمک نماید . جنبه های گوناگون مسئولیت آنان به شرح زیر است . (I. L. O) توان بخشی حرفه‌ای و سلامت و ایمنی شغلی . (یونسکو) آموزش کودکان و بزرگسالان معلول . (W.H.O) پیشگیری از معلولیت و توان بخشی پزشکی . (F.A.O) بهبود وضع تغذیه .

ث - در فعالیتهای وام دهی مؤسسات مالی منافع باید اهداف و پیشنهادات برنامه جهانی عمل را بطور جدی در نظر داشته باشند .

ب - مساعدهای منطقه‌ای و دو جانبه

۱۷۷ - نمایندگی و سایر نهاد های منطقه ای سازمان ملل متحد باید همکاریهای منطقه‌ای را در زمینه پیشگیری از معلولیت توان بخشی معلولین و تسهیل امکانات را تشویق و ترغیب نمایند . آنها باید بر پیشرفت مناطقی که در حیطه خودشان است تشخیص نیازها ، جمع آوری و تحلیل اطلاعات امور تحقیقاتی تأمین خدمات و فعالیتهای در زمینه همکاری فنی نظارت کامل داشته باشند آنان باید در برنامه ریزیهای خود تحقیق و توسعه تهیه مواد اطلاعاتی و آموزش پرسنل را بگنجانند . همچنین به عنوان يك اصل موقت باید فعالیتهای خود را در زمینه همکاریهای فنی بین کشورهای رو به رشد که در ارتباط با اهداف برنامه جهانی عمل میاشد متمرکز نمایند .

۱۷۸ - کشورهای عضو ضمن همکاری با نمایندگیها و نهاد های منطقه‌ای باید تشویق به ایجاد ادارات یا مؤسسات منطقه‌ای جهت ارتقای منافع معلولین در مذاکره با سازمانهای معلولین و سازمان های مناسب بین المللی گردند . لازم به تذکر است که هدف این مؤسسات تأمین خدمات بطور مستقیم نبوده بلکه ایجاد و ارتقای ابتکار در اصول جامعه مثل توان بخشی ، هماهنگی ، اطلاعات آموزش و راهنمایی در توسعه سازمانهای معلولین میباشد .

۱۷۹ - کشورهای یاری دهنده باید سعی در یافتن راههای در کار خوب برنامه های کمکهای فنی انسانی یا دو جانبه جهت پاسخ گوئی به درخواستهای کمک از جانب

کشورهای عضو در ارتباط با سوابق ملی و منطقه‌ای پیرامون پیشگیری از معلولیت توان بخشی و استفاده از امکانات بنمایند . این معیارها باید کمک به مؤسسات یا سازمانهای مناسب را به منظور گسترش برنامه های تعاونی درون و بین المنطقه‌ای شامل گردد . مؤسسات همکاریهای فنی باید بطور فعال معلولین را در کلیه سطوح به کار بگیرند .

۴- اطلاعات و آموزش همگانی

۱۸۰- سازمان ملل متحد باید فعالیتهایی در جهت افزایش آگاهی عمومی در مورد اهداف برنامه جهانی عمل را اجرا و ادامه دهد. در این مرحله ادارات موجود باید بطور مداوم و خودکار واحد اطلاعات عمومی خود را (I . P . I) بسایر اطلاعات پیرامون فعالیتهایشان تأمین نمایند تا بتوانند از طریق مطبوعات - طرحها ، روزنامه ها ، کتابچه ، مصاحبه های رادیو و تلویزیونی و غیره به تبلیغ فعالیتهای خود بپردازند .

۱۸۱- کلیه مؤسسات درگیر در پروژه ها و برنامه هایی که در ارتباط با برنامه جهانی عمل میباشند باید هزینه بیشتر و گسترده تر در آگاهی عمومی بکوشند . تحقیقات نیز بوسیله مؤسساتی صورت گیرد که زمینه های تخصصی آنها در اینگونه فعالیتهای متمرکز است .

۱۸۲- سازمان ملل ضمن همکاری با مؤسسات تخصصی مربوطه باید نگرش و برخورد مبتکرانه ای را با استفاده از انواع وسائل ارتباط جمعی جهت ارائه اطلاعات - شامل اصول برنامه جهانی عمل برای افرادی که مسمولاً امکان استفاده از اینگونه وسائل معمول یا قراردادی را نداشته و یا بطور کلی عادت به استفاده از آنرا ندارند توسعه دهند .

۱۸۳- سازمانهای بین المللی باید به نهادهای ملی جامعه در تهیه برنامه های آموزشی عمومی یا ارائه پیشنهادات در مورد محتوای دروس تأمین مواد درسی و تاریخچه اطلاعات در زمینه اهداف برنامه جهانی عمل یاری و مساعدت نمایند .

(ت) - پژوهش و تحقیق

۱۸۴- با توجه به دانش و آگاهی محدودی که در مورد موقعیت معلولین در فرهنگ های

مختلف وجود دارد و تمیین کننده طرز فکر و رفتار با آنهاست نیاز به مطالعات مختلف از دیدگاه جنبه های مختلف اجتماعی فرهنگی معلولیت احساس میشود . این مطالعات درك بهتری از روابط بین افراد معلول و غیر معلول در چارچوب فرهنگهای متفاوت بدست میدهند . نتیجه این مطالعات و بررسی پیشنهاد برخوردار متناسب با واقعه های محیط انسانی را میسر میازد . به عبارت دیگر تلاش بیشتری در جهت توسعه جامعه شناسان اجتماعی در رابطه با آموزش معلولین باید صورت گیرد تا بتوان به تجزیه و تحلیل مشکلات و طرح برنامه های مربوط به آنان اقدام نمود .

۱۸۵- کشورهای عضو باید برنامه تحقیقاتی را بر اساس عوامل ، انواع و عوارض ناشی از آسیب دیدگی و معلولیت ، شرایط اقتصادی و اجتماعی معلولین ، موجودیت و کفایت جهت بررسی و حل امور فوق توسعه دهند .

۱۸۶- تحقیق پیرامون مسائل اجتماعی ، اقتصادی و شرکت همه جانبه که زندگی معلولین و خانواده آنان را متأثر میسازد و راه حل هایی که بوسیله جامعه امکان پذیر است از اهمیت فوق العاده ای برخوردار است . تحقیقات آماری ممکن است از طریق ادارات آمار ملی و دفتر سرشماری انجام پذیرد به هر حال لازم به تذکر است که برنامه آماری خانه به خانه که به منظور جمع آوری اطلاعات در زمینه امور مسائل معلولیت طرح گردیده ممکن است نتایج مفیدتری از طریق سرشماری کل جمعیت را عاید سازد .

۱۸۷- همچنین نیاز به تشویق در تحقیق با دیدگاه توسعه ابزار و وسائل بهتری برای معلولین وجود دارد . تلاش های خاصی جهت یافتن راه حل هایی که با شرایط صنعتی و اقتصادی در کشورهای در حال توسعه متناسب است باید انجام گیرد .

۱۸۸- سازمان ملل متحد و مؤسسات تخصصی وابسته باید روند تحقیقات بین المللی در زمینه معلولیت و موضوعات تحقیقاتی مربوط به آن را تعقیب و پیگیری نمایند تا نیازها و الویتهای موجود را تشخیص دهد . در حالیکه تا کید بر پیشنهاد و برخوردار های مبتکرانه بر انواع گوناگون اقدامات توصیه شده در برنامه جهانی عمل به عمل آمده است .

۱۸۹- سازمان ملل متحد باید برنامه های تحقیقاتی را تشویق و تقویت نماید تا آگاهی لازم در مورد مسائل مربوط به برنامه جهانی عمل را افزایش دهند . سازمان ملل باید با کشفیات تحقیقاتی در کشورهای مختلف آشنا بوده از پیشنهادات

مورد تأیید واقع شده آگاهی داشته باشد . همچنین سازمان ملل باید توجه روزافزونی به نتایج تحقیقات مبذول داشته به نحوی که موارد استفاده آن را جهت عموم منتشر نماید .

۱۹۰- نمایندگیهای سازمان منطقه ای سازمان ملل و سایر نهاد های منطقه باید در برنامه ریزیهای خود فعالیتهای تحقیقاتی را گنجانده و دولتها را در تدوین و طرح پیشنهادات جهت برنامه جهانی عمل یاری دهند . کلیدر مزافزایش تأثیر پذیری هزینه تحقیقات در رابطه با معلولین انتشار و تقسیم اطلاعات بر اساس نتایج بدست آمده از تحقیقات میباشد . مؤسسات بین المللی دولتی و غیر دولتی باید نقش فعالی را در برقراری همکاری بین مؤسسات منطقه و محلی به منظور انجام مطالعات پیوسته و هماهنگ و تبادل اطلاعات ایفا نماید .

۱۹۱- تحقیق بیرامون امور پزشکی ، روانی و اجتماعی موجب کاهش معلولیت های جسمی ذهنی و اجتماعی میگردد . نیاز به توسعه برنامه های که با تشخیص مناطقی که امکان پیشرفت از طریق تحقیق میسر است وجود دارد . در جائیکه بسیاری از مشکلات جنبه جهانی دارد تفاوت بین کشورهای صنعتی و کشورهای رو به رشد نباید مانع توسعه همکاریهای ثمربخش و مفید گردد .

۱۹۲- تحقیق در زمینه های زیر چه در کشورهای پیشرفت و چه در کشورهای رو به رشد ارزشمند است .

الف - تحقیق بیرامون حوادثی که موجب معلولیت میگردد . توانائی فردی از جنبه های پزشکی ، روانی و اجتماعی ، ارزیابی برنامه های توان بخشی شامل جنبه های اطلاعاتی .

ب - تحقیقات در زمینه شیوع معلولیت ، محدودیتهای عملی معلولین ، شرایط زندگی و مشکلاتی که با آن مواجه هستند .

پ - تحقیقات در مورد خدمات بهداشتی و اجتماعی شامل تحقیق بیرامون موفقیتها و هزینه سیاستهای مختلف مراقبتی و توان بخشی ، روشهای کسه اجرای برنامه ها را هر چه مؤثرتر ساخته و یافتن دیدگاههای جایگزینی . مطالعات بر اساس مراقبت از معلولین در جامعه بطور خاص به کشورهای در حال توسعه مربوط میشود و مطالعه و ارزیابی تجربیات و برنامه های نمایشی برای عموم مردم ارزشمند میباشد . اطلاعات زیاده

وجود دارد که جهت تحلیل نه‌ای ثانوی میتواند سود بخش و مفید واقع گردد .

۱۹۳- مؤسسات تحقیقاتی علوم اجتماعی و بهداشت باید تشویق به انجام تحقیق و جمع‌آوری اطلاعات در ارتباط با معلولین گردند . فعالیتهای تحقیقاتی مورد نظر اهمیت خاصی در پیشرفت و تکامل تکنیکهای جدید ، ارائه خدمات ، تهیه منابع اطلاعاتی مناسب جهت زبان و فرهنگهای مختلف و آموزش پرسنل تحت شرایط منطبقه ای خواهد داشت .

(ث) - نظارت و ارزیابی

۱۹۴- ارزیابی موقعیت معلولین باید بطور مرتب و منظم انجام شده خط مشی جهت پیشبرد این اصول ایجاد گردد . مهمترین اصل جهت ارزیابی برنامه جهانی عمل توسط موانع و هدف سازمان بین المللی معلولین (شرکت همه‌جانبه و تساوی امکانات) پیشنهاد می‌گردد . نظارت و ارزیابی باید بطور منظم در سطوح ملی ، منطقه‌ای و بین المللی صورت گیرد . ارزیابان باید بوسیله واحد روابط اقتصادی و اجتماعی بین المللی سازمان ملل با مشورت با کشورهای عضو و سازمانها و مؤسسات وابسته انتخاب گردند .

۱۹۵- سیستم سازمان ملل باید پیشرفت در اجرای برنامه جهانی عمل را طی دوره نه‌ای حساس ارزیابی نمایند . به این منظور باید اشخاص مناسب جهت ارزیابی و مشورت با سایر کشورهای عضو انتخاب نمایند . نمایندگی رشد اجتماعی نقش مهمی را در این زمینه ایفا نمایند . سازمان ملل همراه با مؤسسات تخصصی باید بر اساس اصل تداوم سیستم مناسب جهت جمع‌آوری و انتشار اطلاعات در پیش گرفته تا اینکه تکامل و بهبود برنامه ها را برای ارزیابی و نتایج حاصل از آن تضمین نماید . در این رابطه مرکز توسعه اجتماعی و روابط انسانی نقش با اهمیت را داراست

۱۹۶- از نمایندگیهای منطقه‌ای باید خواسته شود تا نظارت و ارزیابی عمل در سطح بین المللی را انجام داده ادامه دهد . سایر نهاد های منطقه و درون دولتی نیز باید تشویق به شرکت فعال و داشتن نقش مهم در این روند گردند .

۱۹۷- ارزیابی برنامه های مربوط به معلولین در سطح ملی باید بطور منظم صورت گیرد .

۱۹۸- اداره های آمار ، مؤسسات تخصصی و نمایندگیهای دولتی به همکاری با کشورهای

در حال توسعه در ارائه سیستم عقلی و واقعی آمارگیری افراد ورزیده که بر اساس شمارش کلی یا روش نمونه ای که ممکن است با توجه به انواع معلولیتها و به خصوص تهیه و تنظیم مدارک دستنویس فنی بر مبنای چگونگی نثر خوانشی جهت جمع آوری اینگونه آمارها که به عنوان چارچوب و ابزار مهم مرجع به منظور پیاده کردن برنامه‌های جهانی عمل در سال بین المللی معلولین برای بهبود شرایط معلولین استوار است.

۱۹۹- در اجرای این عملیات گسترده مرکز توسعه اجتماعی و روابط انسانی سازمان ملل که بوسیله اداره آمار سازمان ملل حمایت مگرد نقش اصلی و مؤثرتری را بعهده دارد.

۲۰۰- دبیرکل سازمان ملل باید با فورم‌نالم تلاشهایی که توسط سازمان و مؤسسات تخصصی مربوط به آن در زمینه بکارگیری درجه بیشتر معلولین، تجهیز آنان و در دسترس قرار دادن اطلاعات گزارش تهیه نماید.

۲۰۱- بر اساس نتایج ارزیابی منظم و مرتب و پیشرفت شرایط اقتصادی و اجتماعی جهان ممکن است مرور تجدید نظر در برنامه جهانی عمل ضروری باشد. این مرور تجدید نظر باید هر پنج سال یک بار صورت پذیرد که اولین مرور بر مبنای گزارش دبیرکل به مجمع عمومی در جهل و دومین اجلاس در سال ۱۹۸۲ انجام خواهد گرفت. ۱/